

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2013/32/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Ιουνίου 2013

σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (αναδιτύπωση)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 78 παράγραφος 2 στοιχείο δ),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αφού ζήτησε τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Είναι σκόπιμο να επέλθουν ορισμένες ουσιώδεις αλλαγές στην οδηγία 2005/85/ΕΚ, της 1ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές για τις διαδικασίες με τις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν και ανακαλούν το καθεστώς του πρόσφυγα ⁽³⁾. Για λόγους σαφήνειας, είναι σκόπιμη η αναδιτύπωση της εν λόγω οδηγίας.

(2) Η κοινή πολιτική ασύλου, που περιλαμβάνει το κοινό ευρωπαϊκό σύστημα για το άσυλο, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, ανοικτού σε εκείνους οι οποίοι, αναγκασμένοι από τις περιστάσεις, αναζητούν νομίμως προστασία στην Ένωση. Η πολιτική αυτή θα πρέπει να διέπεται από την αρχή της αλληλεγγύης και της δίκαιης κατανομής ευθυνών μεταξύ των κρατών μελών, μεταξύ άλλων και στο οικονομικό επίπεδο.

(3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά την έκτακτη σύνοδο στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, συμφώνησε να καταβληθεί προσπάθεια για τη θέσπιση κοινού ευρωπαϊκού συστήματος για το άσυλο, με βάση την πλήρη και συνολική εφαρμογή της σύμβασης της Γενεύης σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων της 28ης Ιουλίου 1951, όπως τροποποιήθηκε με το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967 («σύμβαση της Γενεύης»), επιβεβαιώνοντας έτσι την αρχή της μη επαναπροώθησης και διασφαλίζοντας ότι κανείς δεν αποστέλλεται πίσω σε μέρος όπου θα υφίστατο διώξεις.

(4) Στα συμπεράσματα του Τάμπερε αναφέρεται ότι το κοινό ευρωπαϊκό σύστημα για το άσυλο θα πρέπει βραχυπρόθεσμα να περιλαμβάνει κοινές απαιτήσεις για δίκαιες και αποτελεσματικές διαδικασίες ασύλου στα κράτη μέλη και, πιο μακροπρόθεσμα, ενωσιακούς κανόνες που θα καταλήξουν σε κοινή διαδικασία ασύλου στην Ένωση.

(5) Η πρώτη φάση του κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου επιτεύχθηκε μέσω της έκδοσης των συναφών νομικών πράξεων που προβλέπονται στις Συνθήκες, συμπεριλαμβανομένης της οδηγίας 2005/85/ΕΚ, η οποία συνιστούσε ένα πρώτο μέτρο στις διαδικασίες ασύλου.

(6) Στις 4 Νοεμβρίου 2004, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε το πρόγραμμα της Χάγης, το οποίο καθορίζει τους στόχους που πρέπει να υλοποιηθούν στον τομέα της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης κατά την περίοδο 2005-2010. Στο πλαίσιο αυτό, το πρόγραμμα της Χάγης κάλεσε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ολοκληρώσει την αξιολόγηση των νομικών πράξεων της πρώτης φάσης και να υποβάλει τις νομικές πράξεις και τα μέτρα της δεύτερης φάσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο. Κατ'εφαρμογή του προγράμματος της Χάγης, ο στόχος που πρέπει να επιδιωχθεί σε σχέση με την εγκαθίδρυση κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου είναι η θέσπιση κοινής διαδικασίας ασύλου και ομοιόμορφου καθεστώτος το οποίο να ισχύει σε ολόκληρη την Ένωση.

(7) Στο Ευρωπαϊκό σύμφωνο για τη μετανάστευση και το άσυλο, το οποίο εγκρίθηκε στις 16 Οκτωβρίου 2008, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επεσήμανε ότι εξακολουθούσαν να υφίστανται σημαντικές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την παροχή προστασίας και ζητούσε την ανάληψη νέων πρωτοβουλιών, ιδίως πρότασης για τη θέσπιση ενιαίας διαδικασίας ασύλου που να συμπεριλαμβάνει κοινές εγγυήσεις, ενόψει της ολοκλήρωσης της εγκαθίδρυσης κοινού ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου, όπως προβλέπεται στο πρόγραμμα της Χάγης.

⁽¹⁾ ΕΕ C 24 της 28.1.2012, σ. 79.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 6ης Απριλίου 2011 (ΕΕ C 296 Ε της 2.10.2012, σ. 184) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 6ης Ιουνίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 10ης Ιουνίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ ΕΕ L 326 της 13.12.2005, σ. 13.

- (8) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στη συνεδρίασή του στις 10 και 11 Δεκεμβρίου 2009, ενέκρινε το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, το οποίο επανέλαβε τη δέσμευση προς τον στόχο της εγκαθίδρυσης μέχρι το 2012 ενός κοινού χώρου προστασίας και αλληλεγγύης, που βασίζεται σε κοινή διαδικασία ασύλου και ομοιόμορφου καθεστώτος για τα πρόσωπα στα οποία χορηγείται διεθνής προστασία με βάση υψηλές προδιαγραφές ασφαλείας, και δικαίες και αποτελεσματικές διαδικασίες. Στο πρόγραμμα της Στοκχόλμης τονίστηκε ότι τα πρόσωπα που χρήζουν διεθνούς προστασίας πρέπει να έχουν εγγυημένη πρόσβαση σε νομικά ασφαλείς και αποτελεσματικές διαδικασίες. Σύμφωνα με το πρόγραμμα της Στοκχόλμης, θα πρέπει να προσφέρεται στα πρόσωπα ισότιμο επίπεδο μεταχείρισης όσον αφορά όσον αφορά τις διαδικαστικές ρυθμίσεις και τον προσδιορισμό του παρεχόμενου καθεστώτος, ανεξάρτητα από το κράτος μέλος στο οποίο καταθέτουν αίτηση διεθνούς προστασίας. Στόχος είναι οι παρεμφερείς υποθέσεις να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο και να καταλήγουν στο ίδιο αποτέλεσμα.
- (9) Οι πόροι του Ευρωπαϊκού Ταμείου για τους Πρόσφυγες και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο (EYΥΑ) είναι σκόπιμο να αξιοποιούνται με σκοπό την επαρκή υποστήριξη των προσπαθειών των κρατών μελών για την εφαρμογή των απαιτήσεων που θεσπίζονται κατά τη δεύτερη φάση του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου, ιδίως δε των κρατών μελών εκείνων που αντιμετωπίζουν ιδιαίζουσες και δυσανάλογα μεγάλες πιέσεις για τα συστήματα ασύλου τους, εξαιτίας ειδικότερα της γεωγραφικής ή δημογραφικής τους κατάστασης.
- (10) Κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές της EYΥΑ.
- (11) Με σκοπό να διασφαλισθεί η σφαιρική και αποτελεσματική εκτίμηση των αναγκών διεθνούς προστασίας των αιτούντων κατά την έννοια της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας⁽¹⁾, το πλαίσιο της Ένωσης σχετικά με τις διαδικασίες χορήγησης και ανάκλησης διεθνούς προστασίας ενδεικνύεται να στηρίζεται στην έννοια ενιαίας διαδικασίας.
- (12) Κύριος στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η περαιτέρω ανάπτυξη απαιτήσεων για τις διαδικασίες χορήγησης και ανάκλησης της διεθνούς προστασίας στα κράτη μέλη ενόψει της δημιουργίας κοινής διαδικασίας ασύλου στην Ένωση.
- (13) Η προσέγγιση των κανόνων σχετικά με τις διαδικασίες χορήγησης και ανάκλησης της διεθνούς προστασίας αναμένεται να συμβάλει στον περιορισμό των δευτερογενών μετακινήσεων των αιτούντων διεθνή προστασία μεταξύ των κρατών μελών, όταν αυτές οφείλονται στις διαφορές των νομικών πλαισίων, και να οδηγήσει στη δημιουργία ισοδύναμων συνθηκών για την εφαρμογή της οδηγίας 2011/95/ΕΕ στα κράτη μέλη.
- (14) Θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ περισσότερο ευνοϊκές διατάξεις για τους υπηκόους τρίτων χωρών ή τους ανιθαγενείς που ζητούν διεθνή προστασία από κράτος μέλος, όταν το αίτημα θεωρείται ότι βασίζεται στο γεγονός ότι ο ενδιαφερόμενος χρήζει διεθνούς προστασίας κατά την έννοια της οδηγίας 2011/95/ΕΕ.
- (15) Όσον αφορά τη μεταχείριση των προσώπων που εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη δεσμεύονται από υποχρεώσεις που υπέχουν από πράξεις διεθνούς δικαίου στις οποίες είναι μέρη.
- (16) Είναι βασικό να λαμβάνονται οι αποφάσεις για όλες τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας με βάση τα γεγονότα και πρωτίτως από αρχές το προσωπικό των οποίων έχει την απαραίτητη γνώση ή κατάρτιση στον τομέα της διεθνούς προστασίας.
- (17) Προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι οι αιτήσεις για διεθνή προστασία εξετάζονται και οι αποφάσεις επ' αυτών λαμβάνονται αντικειμενικά και αμερόληπτα, είναι αναγκαίο οι επαγγελματίες που ενεργούν στο πλαίσιο των διαδικασιών της παρούσας οδηγίας να εκτελούν τις δραστηριότητές τους τηρώντας απαρέγκλιτα τις ισχύουσες δεοντολογικές αρχές.
- (18) Είναι προς το συμφέρον τόσο των κρατών μελών όσο και των αιτούντων διεθνή προστασία να λαμβάνεται απόφαση επί των αιτήσεων το συντομότερο δυνατό, με την επιφύλαξη της διεξαγωγής κατάλληλης και πλήρους εξέτασης.
- (19) Προκειμένου να μειώνεται η συνολική διάρκεια της διαδικασίας σε ορισμένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την ευελιξία, σύμφωνα με τις εθνικές ανάγκες τους, να εξετάζουν κατά προτεραιότητα μια αίτηση πριν από άλλες, προηγούμενες υποβληθείσες, χωρίς να παρεκκλίνουν από τις συνήθεις διαδικαστικές προθεσμίες, αρχές και εγγυήσεις.
- (20) Σε αυστηρά καθορισμένες περιστάσεις, όταν η αίτηση είναι πιθανώς αβάσιμη ή όταν υπάρχουν σοβαρές ανησυχίες σχετικά με την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να επιταχύνουν τη διαδικασία εξέτασης, ιδίως με την πρόβλεψη μικρότερων αλλά εύλογων προθεσμιών για ορισμένα διαδικαστικά βήματα, με την επιφύλαξη διεξαγωγής επαρκούς και πλήρους εξέτασης και εφόσον ο αιτών έχει πραγματικά πρόσβαση σε βασικές αρχές και εγγυήσεις που προβλέπει η παρούσα οδηγία.

(¹) EΕ L 337 της 20.12.2011, σ. 9.

- (21) Εφόσον ο αιτών δώσει πειστικές εξηγήσεις, η έλλειψη εγγράφων κατά την εισοδο ή η χρήση πλαστών εγγράφων αυτή καθαυτή δεν θα πρέπει να συνεπάγεται την εφαρμογή συνοριακής ή ταχείας διαδικασίας.
- (22) Επίσης, είναι προς το συμφέρον τόσο των κρατών μελών όσο και των αιτούντων να διασφαλίζεται η ορθή αναγνώριση των αναγκών διεθνούς προστασίας ήδη στον πρώτο βαθμό. Για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να παρέχονται στους αιτούντες, από τον πρώτο βαθμό και δωρεάν, νομικές και διαδικαστικές πληροφορίες, λαμβανομένης υπόψη της προσωπικής τους κατάστασης. Η παροχή αυτών των πληροφοριών θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να επιτρέπει στους αιτούντες να κατανοήσουν καλύτερα τη διαδικασία, και επομένως να τους βοηθήσει να συμμορφωθούν με τις σχετικές υποχρεώσεις. Θα ήταν δυσανάλογο να απαιτηθεί από τα κράτη μέλη να παρέχουν τις πληροφορίες αυτές μόνο μέσω των υπηρεσιών εξειδικευμένων δικηγόρων. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν τα πλέον κατάλληλα μέσα για την παροχή αυτών των πληροφοριών, ιδίως μέσω μη κυβερνητικών οργανώσεων ή επαγγελματιών των κρατικών αρχών ή ειδικευμένων κρατικών υπηρεσιών.
- (23) Στο πλαίσιο των διαδικασιών προσφυγών, θα πρέπει να χορηγείται στους αιτούντες, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση από πρόσωπα που βάσει της εθνικής νομοθεσίας έχουν τις σχετικές ικανότητες. Επιπλέον, σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, οι αιτούντες θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να συμβουλευούνται, ιδία δαπάνη, νομικούς ή άλλους συμβούλους που γίνονται δεκτοί ή στους οποίους επιτρέπεται να λειτουργούν με την ιδιότητα αυτή βάσει του εθνικού δικαίου.
- (24) Η έννοια της δημόσιας τάξης μπορεί μεταξύ άλλων να καλύπτει καταδίκη για διάπραξη σοβαρού εγκλήματος.
- (25) Προς τον σκοπό της ορθής αναγνώρισης των ατόμων που χρήζουν προστασίας ως πρόσφυγες κατά την έννοια του άρθρου 1 της σύμβασης της Γενεύης ή ως πρόσωπα που δικαιούνται επικουρική προστασία, κάθε αιτών θα πρέπει να έχει πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες, τη δυνατότητα να συνεργάζεται και να επικοινωνεί καταλλήλως με τις αρμόδιες αρχές ώστε να υποβάλλει τα στοιχεία της υπόθεσής του, καθώς και επαρκείς διαδικαστικές εγγυήσεις για να προωθεί την υπόθεσή του σε όλα τα στάδια της διαδικασίας. Επιπλέον, η εξέταση μιας αίτησης διεθνούς προστασίας θα πρέπει κανονικά να δίδει στον αιτούντα τουλάχιστον: το δικαίωμα παραμονής εν αναμονή της απόφασης από την αποφαινόμενη αρχή, πρόσβαση σε διεμνηνέα για την παρουσίαση της υπόθεσής του σε περίπτωση συνέντευξης με τις αρχές, δυνατότητα επικοινωνίας με εκπρόσωπο του Ύπατου Αρμοστή του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες (UNHCR) και με οργανώσεις που παρέχουν ενημέρωση ή συμβουλές σε αιτούντες διεθνή προστασία, το δικαίωμα κατάλληλης κοινοποίησης της απόφασης και πραγματικό και νομικό σκεπτικό της απόφασης, τη δυνατότητα συνεννόησης με νομικό ή άλλο σύμβουλο, το δικαίωμα ενημέρωσής του για τη νομική του κατάσταση στα κρίσιμα σημεία της διαδικασίας, σε γλώσσα την οποία κατανοεί ή ευλόγως θεωρείται ότι κατανοεί, καθώς και, σε περίπτωση αρνητικής απόφασης, το δικαίωμα ουσιαστικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου.
- (26) Προκειμένου να διασφαλισθεί αποτελεσματική πρόσβαση στη διαδικασία εξέτασης, οι κρατικοί λειτουργοί που έρχονται πρώτοι σε επαφή με άτομα που αναζητούν διεθνή προστασία, ιδίως οι κρατικοί λειτουργοί που ασχολούνται με την επιτήρηση των χερσαίων ή θαλάσσιων συνόρων ή διενεργούν ελέγχους στα σύνορα, θα πρέπει να λαμβάνουν χρήσιμες πληροφορίες και την αναγκαία κατάρτιση σχετικά με το πώς να αναγνωρίζουν και τι συνέχεια να δίδουν στις αιτήσεις διεθνούς προστασίας, μεταξύ άλλων, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές της ΕΥΥΑ. Θα πρέπει να είναι σε θέση να παρέχουν σε υπηκόους τρίτων χωρών ή ανιθαγενείς που βρίσκονται στο έδαφος, περιλαμβανομένων των συνόρων, στα χωρικά ύδατα ή στις ζώνες διέλευσης των κρατών μελών, και οι οποίοι υποβάλλουν αίτηση για την παροχή διεθνούς προστασίας, χρήσιμες πληροφορίες σχετικά με τον τόπο και τον τρόπο υποβολής αιτήσεων διεθνούς προστασίας. Σε περίπτωση που τα εν λόγω πρόσωπα βρίσκονται στα χωρικά ύδατα κράτους μέλους, θα πρέπει να αποβιβάζονται στην ξηρά και η εξέταση των αιτήσεών τους θα πρέπει να γίνεται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
- (27) Δεδομένου ότι οι υπήκοοι τρίτων χωρών και οι ανιθαγενείς που έχουν εκφράσει την επιθυμία να αιτηθούν διεθνή προστασία είναι αιτούντες διεθνή προστασία, θα πρέπει να τηρούν τις υποχρεώσεις και να απολαύουν των δικαιωμάτων κατά την παρούσα οδηγία και την οδηγία 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία⁽¹⁾. Προς τούτο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταχωρίζουν το γεγονός ότι τα εν λόγω πρόσωπα αποτελούν αιτούντες διεθνή προστασία το ταχύτερο δυνατό.
- (28) Για να διευκολυνθεί η πρόσβαση στη διαδικασία εξέτασης στα συνοριακά σημεία διέλευσης και στα καταστήματα κράτησης, θα πρέπει να παρέχονται πληροφορίες σχετικά με τη δυνατότητα να ζητηθεί διεθνή προστασία. Η βασική επικοινωνία που είναι απαραίτητη προκειμένου να κατανοήσουν οι αρμόδιες αρχές εάν τα πρόσωπα δηλώνουν την επιθυμία τους να υποβάλουν αίτηση διεθνούς προστασίας θα πρέπει να διασφαλίζεται μέσω της δυνατότητας διερμηνείας.
- (29) Ορισμένοι αιτούντες ενδέχεται να χρήζουν ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων λόγω, μεταξύ άλλων, ηλικίας, φύλου, γενετήσιου προσανατολισμού, ταυτότητας φύλου, ψυχικών διαταραχών ή ως συνέπεια βασανισμού, βιασμού ή άλλων σοβαρών μορφών ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προσπαθούν να εντοπίζουν ποιοι αιτούντες χρήζουν ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων πριν από τη λήψη απόφασης σε πρώτο βαθμό. Στους

(1) Βλέπε σελίδα 96 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- εν λόγω αιτούντες θα πρέπει να παρέχεται η κατάλληλη στήριξη, μεταξύ άλλων, αρκετός χρόνος, ούτως ώστε να δημιουργούνται οι συνθήκες που είναι αναγκαίες για την πραγματική πρόσβασή τους στις διαδικασίες και για την επίκληση των στοιχείων που απαιτούνται για την τεκμηρίωση της αίτησής τους διεθνούς προστασίας.
- (30) Όταν είναι αδύνατη η παροχή, στο πλαίσιο ταχείας ή συνοριακής διαδικασίας, της κατάλληλης στήριξης σε αιτούντα ο οποίος χρήζει ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων, ο εν λόγω αιτών θα πρέπει να εξαιρείται των εν λόγω διαδικασιών. Η ανάγκη για ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις που θα μπορούσαν να εμποδίσουν την εφαρμογή ταχείας ή συνοριακής διαδικασίας θα πρέπει επίσης να συνεπάγεται την παροχή πρόσθετων εγγυήσεων στον αιτούντα, όταν η προσφυγή του δεν έχει αυτόματο ανασταλτικό αποτέλεσμα, προκειμένου το ένδικο μέσο να παράγει αποτελέσματα στην περίπτωση του.
- (31) Τα εθνικά μέτρα σχετικά με την εξακρίβωση και τεκμηρίωση συμπτωμάτων και ενδείξεων βασανιστηρίων ή άλλων σοβαρών πράξεων σωματικής ή ψυχολογικής βίας, περιλαμβανομένων των πράξεων σεξουαλικής βίας, στο πλαίσιο διαδικασιών που υπάγονται στην παρούσα οδηγία μπορούν, μεταξύ άλλων, να βασίζονται στο Εγχειρίδιο για την αποτελεσματική διερεύνηση και τεκμηρίωση των βασανιστηρίων και άλλης σκληρής, απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχείρισης ή τιμωρίας (πρωτόκολλο της Κωνσταντινούπολης).
- (32) Με σκοπό τη διασφάλιση ουσιαστικής ισοτιμίας μεταξύ γυναικών και ανδρών αιτούντων, οι διαδικασίες εξέτασης θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαιτερότητες εκάστου φύλου. Ειδικότερα, οι προσωπικές συνεντεύξεις θα πρέπει να οργανώνονται έτσι, ώστε τόσο οι γυναίκες όσο και οι άνδρες αιτούντες να μπορούν να μιλήσουν για τις εμπειρίες που έχουν βιώσει σε περιπτώσεις διώξεων με βάση το φύλο. Η περιπλοκότητα των προβαλλόμενων ισχυρισμών που άπτονται του φύλου θα πρέπει να λαμβάνεται δεόντως υπόψη στο πλαίσιο διαδικασιών με βάση την έννοια της ασφαλούς τρίτης χώρας, την έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής ή την έννοια των μεταγενέστερων αιτήσεων.
- (33) Το μείζον συμφέρον του παιδιού, σύμφωνα με τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Χάρτης) και τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών του 1989 για τα δικαιώματα του παιδιού, θα πρέπει να αποτελεί πρωταρχική μέριμνα των κρατών μελών κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Κατά την εκτίμηση του μείζονος συμφέροντος του παιδιού, τα κράτη μέλη θα πρέπει συγκεκριμένα να λαμβάνουν υπόψη την καλή διαβίωση και την κοινωνική ανάπτυξη του, συμπεριλαμβανομένων των καταβολών του.
- (34) Οι διαδικασίες εξέτασης των αναγκών διεθνούς προστασίας θα πρέπει να είναι τέτοιες ώστε οι αρμόδιες αρχές να μπορούν να εξετάζουν ενδελεχώς τις αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας.
- (35) Όταν, στο πλαίσιο επεξεργασίας αίτησης, ο αιτών ερευνάται σωματικά, η εν λόγω έρευνα θα πρέπει να διενεργείται από άτομο του ίδιου φύλου. Η διαδικασία αυτή δεν θα πρέπει να επηρεάζει την έρευνα η οποία διενεργείται για λόγους ασφαλείας βάσει της εθνικής νομοθεσίας.
- (36) Όταν ο αιτών υποβάλλει νέα αίτηση χωρίς να προσκομίζει νέα στοιχεία ή επιχειρήματα, θα ήταν δυσανάλογο να υποχρεούνται τα κράτη μέλη να ανοίγουν νέα πλήρη εξεταστική διαδικασία. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να απορρίπτουν την αίτηση ως απαράδεκτη με βάση την αρχή του δεδικασμένου.
- (37) Όσον αφορά τη συμμετοχή του προσωπικού αρχής διαφορετικής της αποφανόμενης αρχής στη διεξαγωγή έγκαιρων συνεντεύξεων επί της ουσίας της αίτησης, η έννοια «έγκαιρη» θα πρέπει να αξιολογείται βάσει των προθεσμιών του άρθρου 31.
- (38) Πολλές αιτήσεις διεθνούς προστασίας γίνονται στα σύνορα ή στις ζώνες διέλευσης ενός κράτους μέλους πριν από την απόφαση για την εισδοχή του αιτούντος. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να προβλέπουν, σε καλά καθορισμένες περιστάσεις, διαδικασίες για την εξέταση του παραδεκτού και/ή της ουσίας των αιτήσεων οι οποίες να επιτρέπουν την επιτόπου λήψη απόφασης επί των αιτήσεων αυτών.
- (39) Όταν προσδιορίζουν αν επικρατεί ανασφάλεια στη χώρα καταγωγής του αιτούντος, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν ακριβή και ενημερωμένα στοιχεία από αρμόδιες πηγές, όπως η ΕΥΥΑ, ο UNHCR, το Συμβούλιο της Ευρώπης και άλλοι συναφείς διεθνείς οργανισμοί. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τυχόν αναβολή της ολοκλήρωσης της διαδικασίας εφαρμόζεται με πλήρη τήρηση των υποχρεώσεων που υπέχουν βάσει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ και του άρθρου 41 του Χάρτη, με την επιφύλαξη της αποτελεσματικότητας και της διαφάνειας των διαδικασιών δυνάμει της παρούσας οδηγίας.
- (40) Κομβικό κριτήριο για το βάσιμο μιας αίτησης διεθνούς προστασίας είναι η ασφάλεια του αιτούντος στη χώρα καταγωγής του. Όταν μια τρίτη χώρα μπορεί να θεωρηθεί ως ασφαλής χώρα καταγωγής, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να τη χαρακτηρίσουν ως ασφαλή για το συγκεκριμένο αιτούντα, εκτός αν αυτός προβάλλει αντεπιχειρήματα.

- (41) Δεδομένου του επιπέδου εναρμόνισης ως προς τον χαρακτηρισμό υπηκόων τρίτων χωρών και ανιθαγενών ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, θα πρέπει να θεσπισθούν κοινά κριτήρια για το χαρακτηρισμό τρίτων χωρών ως ασφαλών χωρών καταγωγής.
- (42) Ο χαρακτηρισμός τρίτης χώρας ως ασφαλούς χώρας καταγωγής για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας δεν μπορεί να αποτελεί απόλυτη εγγύηση ασφάλειας για τους υπηκόους της εν λόγω χώρας. Εκ φύσεως, η αξιολόγηση στην οποία βασίζεται ο χαρακτηρισμός λαμβάνει υπόψη μόνο τις γενικές κοινωνικές, νομικές και πολιτικές συνθήκες της χώρας και το κατά πόσον οι υπεύθυνοι διώξης, βασανιστηρίων ή απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας υφίστανται πράγματι κυρώσεις όταν αποδεικνύεται η ενοχή τους στην εν λόγω χώρα. Για το λόγο αυτό είναι σημαντικό να εξασφαλισθεί ότι, όταν ο αιτών καταδεικνύει ότι υπάρχουν έγκυροι λόγοι για τους οποίους η χώρα δεν πρέπει να θεωρείται ασφαλής στην περίπτωση του, ο χαρακτηρισμός της ως ασφαλούς δεν θα ισχύει πλέον καθόσον τον αφορά.
- (43) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάζουν όλες τις αιτήσεις επί της ουσίας, δηλαδή να αξιολογούν κατά πόσον ο συγκεκριμένος αιτών μπορεί να θεωρηθεί ως πρόσωπο που δικαιούται διεθνή προστασία κατά την έννοια της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, εκτός εάν η παρούσα οδηγία προβλέπει άλλως, ιδίως όταν μπορεί να υποτεθεί εύλογα ότι άλλη χώρα θα εξετάσει το θέμα και θα παράσχει επαρκή προστασία. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεωθούν να εξετάζουν μια αίτηση διεθνούς προστασίας επί της ουσίας όταν μια πρώτη χώρα έχει χορηγήσει στον αιτούντα το καθεστώς πρόσφυγα ή άλλη επαρκή προστασία και ο αιτών θα τύχει επανεισοδοχής στην εν λόγω χώρα.
- (44) Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεωθούν να αξιολογούν μια αίτηση διεθνούς προστασίας επί της ουσίας ούτε όταν ο αιτών, ως εκ της επαρκούς συνδέσεώς του με τρίτη χώρα, όπως ορίζεται από την εθνική νομοθεσία, αναμένεται ευλόγως να αναζητήσει προστασία στην τρίτη αυτή χώρα, και υφίστανται λόγοι για να θεωρηθεί ότι ο αιτών θα τύχει εισδοχής ή επανεισοδοχής στην εν λόγω χώρα. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενεργήσουν έτσι μόνο αν ο συγκεκριμένος αιτών θα είναι ασφαλής στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα. Προς αποφυγή δευτερογενών μετακινήσεων αιτούντων, θα πρέπει να θεσπισθούν κοινές αρχές για τη θεώρηση ή το χαρακτηρισμό τρίτων χωρών ως ασφαλών από τα κράτη μέλη.
- (45) Επιπλέον, όσον αφορά ορισμένες ευρωπαϊκές τρίτες χώρες οι οποίες τηρούν ιδιαίτερως υψηλά πρότυπα ανθρώπινων δικαιωμάτων και προστασίας προσφύγων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν είτε να μη διενεργούν καθόλου είτε να διενεργούν μια περιορισμένη εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας που αφορούν αιτούντες που εισήλθαν στο έδαφός τους από τις ανωτέρω χώρες.
- (46) Όταν τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τις έννοιες της ασφαλούς χώρας κατά περίπτωση ή χαρακτηρίζουν χώρες ως ασφαλείς καταρτίζοντας σχετικούς καταλόγους, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη, μεταξύ άλλων, τις κατευθυντήριες γραμμές και τα επιχειρησιακά εγχειρίδια καθώς και τις πληροφορίες για τις χώρες καταγωγής και τις δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένης της μεθοδολογίας υποβολής εκθέσεων για πληροφορίες σχετικά με τη χώρα καταγωγής της ΕΥΥΑ, που αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 439/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο⁽¹⁾, καθώς και τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές του UNHCR.
- (47) Προκειμένου να διευκολυνθούν η τακτική ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με την εθνική εφαρμογή των εννοιών της ασφαλούς χώρας καταγωγής, της ασφαλούς τρίτης χώρας και της ευρωπαϊκής ασφαλούς τρίτης χώρας και η τακτική επανεξέταση από την Επιτροπή της εφαρμογής των εννοιών αυτών από τα κράτη μέλη, και να προετοιμαστεί η δυνατότητα περαιτέρω εναρμόνισης στο μέλλον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ειδοποιούν ή να ενημερώνουν σε περιοδικά διαστήματα την Επιτροπή σχετικά με τις τρίτες χώρες στις οποίες εφαρμόζονται οι έννοιες. Η Επιτροπή θα πρέπει να ενημερώνει τακτικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με το αποτέλεσμα των επανεξετάσεών της.
- (48) Προκειμένου να εφαρμόζονται σωστά οι έννοιες των ασφαλών χωρών μέσω ενημερωμένων στοιχείων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να επανεξετάζουν τακτικά την κατάσταση των χωρών βάσει διαφόρων πηγών ενημέρωσης, συμπεριλαμβανομένων ιδίως πληροφοριών από άλλα κράτη μέλη, την ΕΥΥΑ, τον UNHCR, το Συμβούλιο της Ευρώπης και άλλους συναφείς διεθνείς οργανισμούς. Όταν τα κράτη μέλη διαπιστώνουν σημαντική αλλαγή της κατάστασης των ανθρώπινων δικαιωμάτων σε χώρα την οποία έχουν χαρακτηρίσει ασφαλή, θα πρέπει να μεριμνούν ώστε η κατάσταση να επανεξετάζεται το ταχύτερο δυνατό και, εφόσον απαιτείται, να αναθεωρείται ο χαρακτηρισμός της χώρας ως ασφαλούς.
- (49) Όσον αφορά την ανάκληση του καθεστώτος του πρόσφυγα ή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι τα άτομα που τυγχάνουν διεθνούς προστασίας ενημερώνονται δεόντως για την πιθανή επανεξέταση του καθεστώτος τους και έχουν τη δυνατότητα ακρόασης προτού οι αρχές λάβουν αιτιολογημένη απόφαση ανάκλησής του.
- (50) Σύμφωνα με βασική αρχή της ενωσιακής νομοθεσίας, οι αποφάσεις επί αιτήσεως διεθνούς προστασίας, οι αποφάσεις που αφορούν την άρνηση εκ νέου έναρξης της εξέτασης μιας αίτησης μετά την παύση της, και οι αποφάσεις περί ανακλήσεως του καθεστώτος του πρόσφυγα ή του καθεστώτος επικουρικής προστασίας πρέπει να επιδέχονται αποτελεσματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου.

(¹) ΕΕ L 132 της 29.5.2010, σ. 11.

- (51) Σύμφωνα με το άρθρο 72 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), η παρούσα οδηγία δεν θίγει την άσκηση των αρμοδιοτήτων των κρατών μελών όσον αφορά την τήρηση του νόμου και της τάξης και τη διασφάλιση της εσωτερικής ασφάλειας.
- (52) Η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽¹⁾ διέπει την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων από τα κράτη μέλη δυνάμει της παρούσας οδηγίας.
- (53) Η παρούσα οδηγία δεν αφορά διαδικασίες μεταξύ κρατών μελών που διέπονται από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή ανιθαγενή⁽²⁾.
- (54) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ισχύει για τους αιτούντες στους οποίους εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 604/2013, επιπλέον και με την επιφύλαξη των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού.
- (55) Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας αξιολογείται σε τακτά διαστήματα.
- (56) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η θέσπιση κοινών διαδικασιών για τη χορήγηση και ανάκληση της διεθνούς προστασίας, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί συνεπώς, λόγω της κλίμακας και των επιπτώσεων της παρούσας οδηγίας, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΣΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία περιορίζεται στο ελάχιστο που απαιτείται για την επίτευξη του στόχου της.
- (57) Σύμφωνα με την Κοινή Πολιτική Δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα της 28ης Σεπτεμβρίου 2011⁽³⁾, τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύσουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία θα επξηγείται η σχέση μεταξύ των συστατικών στοιχείων μιας οδηγίας και των αντίστοιχων μερών των πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι αιτιολογημένη.
- (58) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 και το άρθρο 4α παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά το χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία δεν συμμετέχουν στην έκδοση της παρούσας οδηγίας, δεν δεσμεύονται από αυτήν και δεν υπόκεινται στην εφαρμογή της.
- (59) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στη θέσπιση της οδηγίας και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της.
- (60) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και συνάδει με τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία σκοπεύει να διασφαλίσει τον πλήρη σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και να προωθήσει την εφαρμογή των άρθρων 1, 4, 18, 19, 21, 23, 24 και 47 του Χάρτη και πρέπει να εφαρμοστεί αναλόγως.
- (61) Η υποχρέωση μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο θα πρέπει να περιορίζεται στις διατάξεις εκείνες που αντιπροσωπεύουν ουσιαστική αλλαγή σε σύγκριση με την οδηγία 2005/85/ΕΚ. Η υποχρέωση μεταφοράς των διατάξεων που παραμένουν αμετάβλητες απορρέει από την εν λόγω οδηγία.
- (62) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών σχετικά με την προθεσμία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας 2005/85/ΕΚ που ορίζεται στο παράρτημα II μέρος Β,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Σκοπός

Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η θέσπιση κοινών διαδικασιών για τη χορήγηση και ανάκληση της διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

- α) «σύμβαση της Γενεύης»: η σύμβαση της 28ης Ιουλίου 1951 περί του καθεστώτος των προσφύγων, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967·

⁽¹⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

⁽²⁾ Βλέπε σελίδα 31 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽³⁾ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

- β) «αίτηση διεθνούς προστασίας» ή «αίτηση»: η αίτηση παροχής προστασίας από κράτος μέλος που υποβάλλει υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής, ο οποίος μπορεί να θεωρηθεί ότι αιτείται καθεστώς πρόσφυγα ή καθεστώς επικουρικής προστασίας και ο οποίος δεν αιτείται ρητώς να του παρασχεθεί άλλη μορφή προστασίας μη εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, δυναμένη να ζητηθεί αυτοτελώς·
- γ) «αιτών»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής που έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας επί της οποίας δεν έχει εκδοθεί ακόμη τελεσίδικη απόφαση·
- δ) «αιτών που χρίζει ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων»: κάθε αιτών του οποίου η ικανότητα να απολαύει των δικαιωμάτων και να συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία περιορίζεται λόγω ιδιαίτερων περιστάσεων·
- ε) «τελεσίδικη απόφαση»: η απόφαση που ορίζει κατά πόσον χορηγείται στον υπήκοο τρίτης χώρας ή στον ανιθαγενή καθεστώς πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ και η οποία δεν υπόκειται πλέον σε άσκηση ένδικου μέσου στο πλαίσιο του κεφαλαίου V της παρούσας οδηγίας, ασχέτως εάν με την άσκηση τέτοιου ένδικου μέσου οι αιτούντες αποκτούν τη δυνατότητα να παραμένουν στα εν λόγω κράτη μέλη μέχρις ότου εκδοθεί η σχετική απόφαση·
- στ) «αποφαινόμενη αρχή»: κάθε οιονεί δικαστική ή διοικητική αρχή κράτους μέλους υπεύθυνη για την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας και αρμόδια για τη λήψη αποφάσεων πρωτοβαθμίως στις εν λόγω υποθέσεις·
- ζ) «πρόσφυγας»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 2011/95/ΕΕ·
- η) «πρόσωπο που δικαιούται επικουρική προστασία»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 στοιχείο στ) της οδηγίας 2011/95/ΕΕ·
- θ) «διεθνής προστασία»: το καθεστώς πρόσφυγα και το καθεστώς επικουρικής προστασίας, όπως ορίζονται στα στοιχεία ι) και ια)·
- ι) «καθεστώς πρόσφυγα»: η αναγνώριση από ένα κράτος μέλος υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς ως πρόσφυγα·
- ια) «καθεστώς επικουρικής προστασίας»: η αναγνώριση από ένα κράτος μέλος υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς ως πρόσωπου που δικαιούται επικουρική προστασία·
- ιβ) «ανήλικος»: υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής ηλικίας κάτω των 18 ετών·
- ιγ) «ασυνόδευτος ανήλικος»: ο ασυνόδευτος ανήλικος όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο ιβ) της οδηγίας 2011/95/ΕΕ·
- ιδ) «εκπρόσωπος»: το πρόσωπο ή η οργάνωση που έχει οριστεί από τους αρμόδιους φορείς για να συνδράμει και να αντιπροσωπεύει ασυνόδευτο ανήλικο, έτσι ώστε να διασφαλίζει το μείζον συμφέρον του παιδιού και να διενεργεί νομικές πράξεις για λογαριασμό του ανήλικου οσάκις είναι αναγκαίο. Όταν μια οργάνωση έχει οριστεί εκπρόσωπος, ορίζει ένα πρόσωπο που θα είναι υπεύθυνο για την άσκηση των καθηκόντων του εκπροσώπου όσον αφορά τον ασυνόδευτο ανήλικο, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία·
- ιε) «ανάκληση διεθνούς προστασίας»: η απόφαση της αρμόδιας αρχής να ανακαλέσει, να τερματίσει ή να αρνηθεί να ανανεώσει το καθεστώς πρόσφυγα ή επικουρικής προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ·
- ιστ) «παραμονή στο κράτος μέλος»: η παραμονή στο έδαφος, περιλαμβανομένων των συνόρων, ή στις ζώνες διέλευσης του κράτους μέλους στο οποίο υπεβλήθη ή εξετάζεται η αίτηση διεθνούς προστασίας·
- ιζ) «μεταγενέστερη αίτηση»: η περαιτέρω αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται μετά τη λήψη τελεσίδικης απόφασης επί προηγούμενης αίτησης, περιλαμβανομένων περιπτώσεων όπου η αποφαινόμενη αρχή απέρριψε αίτηση μετά από τη σιωπηρή της ανάκληση σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 1.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλες τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται στο έδαφος, περιλαμβανομένων των συνόρων, στα χωρικά ύδατα ή στις ζώνες διέλευσης των κρατών μελών, καθώς και στην ανάκληση διεθνούς προστασίας.
2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται επί αιτήσεων διπλωματικού ή εδαφικού ασύλου που υποβάλλονται σε αντιπροσωπείες των κρατών μελών.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν την παρούσα οδηγία σε διαδικασίες για την έκδοση αποφάσεων όσον αφορά αιτήσεις παροχής οποιασδήποτε μορφής προστασίας που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2011/95/ΕΕ.

Άρθρο 4

Υπεύθυνες αρχές

1. Για όλες τις διαδικασίες, τα κράτη μέλη ορίζουν αποφαινόμενη αρχή υπεύθυνη για τη δέουσα εξέταση των αιτήσεων βάσει της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχονται στην εν λόγω αρχή τα κατάλληλα μέσα, συμπεριλαμβανομένου επαρκούς και ικανού προσωπικού, για την άσκηση των καθηκόντων της σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι υπεύθυνη είναι αρχή διαφορετική από εκείνη που αναφέρεται στην παράγραφο 1 προς τους εξής σκοπούς:

- α) διεκπεραίωση υποθέσεων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013 και
- β) χορήγηση ή άρνηση εισόδου στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 43, υπό τους όρους όπως προβλέπεται στο άρθρο αυτό και βάσει της αιτιολογημένης γνώμης της αποφαινόμενης αρχής.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το προσωπικό της αποφαινόμενης αρχής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 να είναι καλά καταρτισμένο. Προς τούτο, τα κράτη μέλη παρέχουν σχετική κατάρτιση η οποία θα περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που αναγράφονται στο άρθρο 6 παράγραφος 4 στοιχεία α) έως ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 439/2010. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν επίσης υπόψη τη σχετική κατάρτιση που αποφασίζεται και αναπτύσσεται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Υποστήριξης για το Άσυλο (EYΥΑ). Τα πρόσωπα τα οποία διενεργούν τη συνέντευξη του αιτούντος σύμφωνα με την παρούσα οδηγία διαθέτουν επίσης γενική γνώση των προβλημάτων που θα μπορούσαν να επηρεάσουν αρνητικά την ικανότητα του αιτούντος για συνέντευξη, όπως ενδείξεις ότι ο αιτών μπορεί να έχει υποστεί βασανισμό κατά το παρελθόν.

4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν ορίζεται αρχή σύμφωνα με την παράγραφο 2, το προσωπικό της εν λόγω αρχής να έχει τις κατάλληλες γνώσεις ή να λαμβάνει την απαιτούμενη κατάρτιση ώστε να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

5. Οι αιτήσεις παροχής διεθνούς προστασίας που υποβάλλονται σε ένα κράτος μέλος προς τις αρχές άλλου κράτους μέλους, το οποίο διενεργεί εκεί συνοριακούς ελέγχους και ελέγχους μεταναστευσης, διεκπεραιώνονται από το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου υποβάλλεται η αίτηση.

Άρθρο 5

Ευνοϊκότερες διατάξεις

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ περισσότερο ευνοϊκές απαιτήσεις για τις διαδικασίες διά των οποίων χορηγείται και ανακαλείται η διεθνής προστασία, εφόσον οι απαιτήσεις αυτές συνάδουν με την παρούσα οδηγία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

Άρθρο 6

Πρόσβαση στη διαδικασία

1. Όταν ένα πρόσωπο υποβάλλει αίτηση διεθνούς προστασίας σε αρχή αρμόδια για την καταχώριση των αιτήσεων αυτών δυνάμει του εθνικού δικαίου, η καταχώριση γίνεται το αργότερο τρεις εργάσιμες ημέρες μετά την υποβολή της αίτησης.

Εάν η αίτηση διεθνούς προστασίας υποβάλλεται σε άλλες αρχές οι οποίες ενδεχομένως λαμβάνουν τέτοιες αιτήσεις αλλά δεν είναι αρμόδιες για την καταχώριση δυνάμει του εθνικού δικαίου, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η καταχώριση να γίνεται το αργότερο έξι εργάσιμες ημέρες μετά την υποβολή της αίτησης.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι άλλες αρχές οι οποίες ενδεχομένως λαμβάνουν αιτήσεις διεθνούς προστασίας, όπως η αστυνομία, η συνοριοφυλακή, οι υπηρεσίες μεταναστευσης και το προσωπικό κέντρων κράτησης, να διαθέτουν τις σχετικές πληροφορίες και οι υπάλληλοί τους να λαμβάνουν το επίπεδο κατάρτισης που απαιτείται για την εκτέλεση των καθηκόντων και των αρμοδιοτήτων τους και τις οδηγίες ώστε να ενημερώνονται οι αιτούντες σχετικά με τον τόπο και τον τρόπο υποβολής αιτήσεων διεθνούς προστασίας.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το πρόσωπο το οποίο έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας να έχει πραγματική δυνατότητα να την καταθέσει το ταχύτερο δυνατό. Όταν ο αιτών δεν καταθέτει την αίτησή του, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν το άρθρο 28 αναλόγως.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας να κατατίθενται αυτοπροσώπως και/ή σε καθορισμένο χώρο.

4. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 3, θεωρείται ότι έχει κατατεθεί αίτηση διεθνούς προστασίας, όταν οι αρμόδιες αρχές του συγκεκριμένου κράτους μέλους λαμβάνουν έντυπο το οποίο έχει υποβάλει ο αιτών ή, όταν προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, επίσημη έκθεση.

5. Όταν μεγάλος αριθμός ταυτόχρονων αιτήσεων διεθνούς προστασίας από υπηκόους τρίτων χωρών ή ανιθαγενείς καθιστά πολύ δύσκολη στην πράξη την τήρηση της προθεσμίας της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν παράταση της προθεσμίας σε 10 εργάσιμες ημέρες.

Άρθρο 7

Υποβολή αιτήσεων εξ ονόματος εξαρτώμενων προσώπων ή ανηλίκων

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε κάθε ενήλικας που διαθέτει νομική ικανότητα να έχει το δικαίωμα να υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας αυτοπροσώπως.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι ο αιτών μπορεί να υποβάλει αίτηση εξ ονόματος των εξαρτώμενων από αυτόν προσώπων. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εξαρτώμενοι ενήλικες να συναινούν στην κατάθεση της αίτησης εξ ονόματός τους ή, εάν αυτό δεν ισχύει, να μπορούν να υποβάλουν την αίτησή τους αυτοπροσώπως.

Η συναίνεση ζητείται κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης ή, το αργότερο, κατά την προσωπική συνέντευξη με τον εξαρτώμενο ενήλικα. Πριν ζητηθεί η συναίνεση, κάθε εξαρτώμενος ενήλικας ενημερώνεται κατ' ιδίαν σχετικά με τις συναφείς διαδικαστικές συνέπειες της αυτοπρόσωπης κατάθεσης αίτησης και σχετικά με το δικαίωμά του να υποβάλει αυτοτελή αίτηση διεθνούς προστασίας.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ένας ανήλικος να έχει το δικαίωμα να υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας είτε αυτοπροσώπως, εάν είναι νομικά ικανός να συμμετέχει στις διαδικασίες σύμφωνα με το δικαίωμά του εν λόγω κράτους μέλους, είτε μέσω των γονέων του ή άλλου ενήλικου μέλους της οικογένειάς του, ή ενήλικου ο οποίος είναι υπεύθυνος γι' αυτόν δυνάμει του δικαίου ή της πρακτικής του εν λόγω κράτους μέλους ή μέσω εκπροσώπου.

4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι κατάλληλοι φορείς για τους οποίους γίνεται λόγος στο άρθρο 10 της οδηγίας 2008/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών ⁽¹⁾ να έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση διεθνούς προστασίας εξ ονόματος ασυνόδευτου ανηλίκου εφόσον, με βάση εξατομικευμένη εκτίμηση της προσωπικής κατάστασής του, οι εν λόγω φορείς θεωρούν ότι ο ανήλικος έχει ενδεχομένως ανάγκη προστασίας κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2011/95/ΕΕ.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν στην εθνική τους νομοθεσία:

- α) τις περιπτώσεις όπου ένας ανήλικος μπορεί να υποβάλει ο ίδιος αίτηση,
- β) τις περιπτώσεις στις οποίες η αίτηση του ασυνόδευτου ανηλίκου πρέπει να κατατεθεί από εκπρόσωπο όπως προβλέπεται στο άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο α),
- γ) τις περιπτώσεις στις οποίες η κατάθεση αίτησης διεθνούς προστασίας κρίνεται ότι συνιστά επίσης κατάθεση αίτησης διεθνούς προστασίας για οποιονδήποτε άγαμο ενήλικο.

Άρθρο 8

Ενημέρωση και παροχή συμβουλών σε κέντρα κράτησης και στα σημεία διέλευσης των συνόρων

1. Όταν υπάρχουν ενδείξεις ότι υπήκοοι τρίτων χωρών ή ανιθαγενείς οι οποίοι βρίσκονται σε κέντρα κράτησης ή σημεία διέλευσης συνόρων, συμπεριλαμβανομένων των ζωνών διέλευσης, στα εξωτερικά σύνορα, επιθυμούν να υποβάλουν αίτηση διεθνούς προστασίας, τα κράτη μέλη τους παρέχουν πληροφορίες σχετικά με τη δυνατότητα να το πράξουν. Στα εν λόγω κέντρα κράτησης και σημεία διέλευσης, τα κράτη μέλη παρέχουν δυνατότητα διερμηνείας στο μέτρο που είναι αναγκαίο για τη διευκόλυνση της πρόσβασης στη διαδικασία ασύλου.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι οργανώσεις και τα πρόσωπα που ενημερώνουν και συμβουλεύουν τους αιτούντες να έχουν πραγματική πρόσβαση στους αιτούντες που βρίσκονται στα σημεία διέλευσης των συνόρων, περιλαμβανομένων των ζωνών διέλευσης, στα εξωτερικά σύνορα. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν κανόνες σχετικά με την παρουσία τέτοιων οργανώσεων και προσώπων στα εν λόγω σημεία διέλευσης των συνόρων και, συγκεκριμένα, να εξαρτούν την πρόσβαση από συμφωνία με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών. Περιορισμοί στην πρόσβαση αυτή μπορούν να επιβάλλονται μόνο όταν, δυνάμει του εθνικού δικαίου, είναι αντικειμενικά απαραίτητοι για την ασφάλεια, τη δημόσια τάξη ή τη διοικητική διαχείριση του συγκεκριμένου σημείου διέλευσης των συνόρων και εφόσον η πρόσβαση δεν περιορίζεται αυστηρά και δεν καθίσταται αδύνατη.

Άρθρο 9

Δικαίωμα παραμονής στο κράτος μέλος έως ότου εξετασθεί η αίτηση

1. Στους αιτούντες επιτρέπεται να παραμείνουν στο κράτος μέλος, αποκλειστικά για το σκοπό της διαδικασίας, μέχρις ότου η αποφαινόμενη αρχή λάβει την απόφασή της σύμφωνα με τις πρωτοβάθμιες διαδικασίες που ορίζονται στο κεφάλαιο III. Το εν λόγω δικαίωμα παραμονής δεν θεμελιώνει δικαίωμα για χορήγηση άδειας διαμονής.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να δεχθούν εξαίρεση μόνο όταν ένα πρόσωπο υποβάλλει μεταγενέστερη αίτηση που προβλέπεται στο άρθρο 41 ή όταν προτιμούνται να παραδώσουν ή να εκδώσουν, ανάλογα με την περίπτωση, ένα πρόσωπο είτε σε άλλο κράτος μέλος δυνάμει υποχρεώσεων στο πλαίσιο ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως ⁽²⁾ ή άλλως, είτε σε τρίτη χώρα, ή, τέλος, σε διεθνή ποινικά δικαστήρια.

3. Ένα κράτος μέλος δύναται να εκδώσει έναν αιτούντα σε τρίτη χώρα κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2 μόνο εφόσον οι αρμόδιες αρχές έχουν πεισθεί ότι η απόφαση για την έκδοση δεν θα οδηγήσει σε άμεση ή έμμεση επαναπρόσκληση κατά παράβαση των διεθνών και ενωσιακών υποχρεώσεων του εν λόγω κράτους μέλους.

⁽¹⁾ ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 98.

⁽²⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190 της 18.7.2002, σ. 1).

Άρθρο 10

Προϋποθέσεις για την εξέταση των αιτήσεων

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αιτήσεις διεθνούς προστασίας να μην απορρίπτονται ούτε να αποκλείεται η εξέτασή τους εκ μόνου του γεγονότος ότι δεν υποβλήθηκαν το ταχύτερο δυνατόν.

2. Κατά την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας, η αποφαινόμενη αρχή εξακριβώνει καταρχάς κατά πόσον οι αιτούντες μπορούν να αναγνωρισθούν ως πρόσφυγες και, σε αντίθετη περίπτωση, εξακριβώνει κατά πόσον οι αιτούντες δικαιούνται επικουρικής προστασίας.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις της αποφαινόμενης αρχής επί των αιτήσεων διεθνούς προστασίας να λαμβάνονται μετά τη δέουσα εξέταση. Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:

α) οι αιτήσεις να εξετάζονται και οι αποφάσεις να λαμβάνονται σε ατομική βάση, αντικειμενικά και αμερόληπτα·

β) να λαμβάνονται συγκεκριμένες και ακριβείς πληροφορίες από διάφορες πηγές, όπως η ΕΥΥΑ και ο UNHCR, και τις σχετικές διεθνείς οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων ως προς τη γενική κατάσταση στις χώρες καταγωγής των αιτούντων και, όπου χρειάζεται, στις χώρες μέσω των οποίων διήλθαν και να προβλέπεται ότι το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για την εξέταση των αιτήσεων και τη λήψη των αποφάσεων έχει πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες·

γ) το προσωπικό που εξετάζει αιτήσεις και λαμβάνει αποφάσεις να γνωρίζει τις συναφείς απαιτήσεις που εφαρμόζονται στον τομέα της νομοθεσίας περί ασύλου και προσφύγων·

δ) το προσωπικό που εξετάζει αιτήσεις και λαμβάνει αποφάσεις να μπορεί να ζητήσει συμβουλές, εφόσον είναι αναγκαίο, από εμπειρογνώμονες επί ειδικών ζητημάτων, π.χ. επί ιατρικών, πολιτιστικών ή θρησκευτικών ζητημάτων ή ζητημάτων που άπτονται των παιδιών ή του φύλου.

4. Οι αρχές που αναφέρονται στο κεφάλαιο V έχουν, μέσω της αποφαινόμενης αρχής ή του αιτούντος ή άλλως, πρόσβαση στις γενικές πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3 στοιχείο β), οι οποίες είναι απαραίτητες για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους.

5. Τα κράτη μέλη προβλέπουν κανόνες όσον αφορά τη μετάφραση εγγράφων σχετικών με την εξέταση των αιτήσεων.

Άρθρο 11

Προϋποθέσεις για τη λήψη απόφασης από την αποφαινόμενη αρχή

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις για τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας να δίδονται γραπτώς.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν επίσης ώστε, όταν απορρίπτεται αίτηση όσον αφορά το καθεστώς του πρόσφυγα και/ή το καθεστώς επικουρικής προστασίας, να αναφέρονται στην απόφαση οι πραγματικοί και νομικοί λόγοι και να δίδονται γραπτώς πληροφορίες για τις δυνατότητες προσβολής αρνητικής απόφασης.

Τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να παρέχουν γραπτώς πληροφορίες για τις δυνατότητες προσβολής αρνητικής απόφασης όταν ο αιτών έχει ενημερωθεί σχετικά σε προηγούμενο στάδιο γραπτώς ή με ηλεκτρονικό μέσο στο οποίο ο αιτών έχει πρόσβαση.

3. Για τους σκοπούς του άρθρου 7 παράγραφος 2 και οσάκις η αίτηση βασίζεται στην ίδια αιτιολογία, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν μία μόνο απόφαση, που να καλύπτει όλους τους εξαρτούμενους, εκτός εάν αυτό θα οδηγούσε σε κοινολόγηση της ιδιαίτερης κατάστασης αιτούντος που θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο τα συμφέροντά του, ιδίως σε περιπτώσεις διώξεων με βάση το φύλο, τον γενετήσιο προσανατολισμό ή την ταυτότητα φύλου και/ή την ηλικία. Στην περίπτωση αυτή, εκδίδεται χωριστή απόφαση για το συγκεκριμένο πρόσωπο.

Άρθρο 12

Εγγυήσεις για τους αιτούντες

1. Τα κράτη μέλη, με τις διαδικασίες του κεφαλαίου III, μεριμνούν ώστε να παρέχονται σε όλους τους αιτούντες οι ακόλουθες εγγυήσεις:

α) να ενημερώνονται, σε γλώσσα την οποία κατανοούν ή ευλόγως θεωρείται ότι κατανοούν, για τη διαδικασία που ακολουθείται και για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους κατά τη διαδικασία καθώς και για τις τυχόν συνέπειες της μη συμμόρφωσης προς τις υποχρεώσεις τους και της μη συνεργασίας με τις αρχές· να ενημερώνονται για τις προθεσμίες, ως προς τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους ώστε να συμμορφωθούν με την υποχρέωση για υποβολή των στοιχείων όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, καθώς και ως προς τις συνέπειες ρητής ή σιωπηρής ανάκλησης της αίτησης. Οι εν λόγω πληροφορίες τους δίδονται εγκαίρως ώστε να μπορέσουν να ασκήσουν τα δικαιώματα που εγγυάται η παρούσα οδηγία και να συμμορφωθούν με τις υποχρεώσεις που περιγράφονται στο άρθρο 13·

β) να τους παρέχονται υπηρεσίες διερμηνείας, όταν αυτό είναι απαραίτητο για να εκθέσουν την περίπτωσή τους στις αρμόδιες αρχές. Τα κράτη μέλη θεωρούν απαραίτητο να παρέχουν αυτές τις υπηρεσίες τουλάχιστον όταν ο αιτών πρέπει να εξετασθεί στο πλαίσιο συνέντευξης όπως αναφέρεται στα άρθρα 14 έως 17 και 34 και δεν μπορεί να εξασφαλισθεί η δέουσα επικοινωνία χωρίς διερμηνεία. Σε αυτήν την περίπτωση και σε άλλες περιπτώσεις όπου οι αρμόδιες αρχές καλούν τον αιτούντα, οι εν λόγω υπηρεσίες αμείβονται από το Δημόσιο·

γ) να μη στερούνται της ευκαιρίας να επικοινωνούν με τον UNHCR ή κάθε άλλη οργάνωση που παρέχει νομικές ή άλλες συμβουλές σε αιτούντες σύμφωνα με το δίκαιο του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους·

δ) οι ίδιοι και, εάν απαιτείται, οι νομικοί ή άλλοι σύμβουλοι τους σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 1 να έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 3 στοιχείο β) και στις πληροφορίες που παρέχουν οι εμπειρογνώμονες σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 3 στοιχείο δ), όταν η αποφαινόμενη αρχή συνεκτιμά τις εν λόγω πληροφορίες για να λάβει απόφαση επί της αίτησής τους·

ε) να τους κοινοποιείται σε εύλογο χρόνο η απόφαση της αποφαινόμενης αρχής για την αίτηση. Εάν ένας νομικός ή άλλος σύμβουλος εκπροσωπεί νομίμως τον αιτούντα, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να κοινοποιήσουν την απόφαση σε αυτόν αντί στον αιτούντα·

στ) να ενημερώνονται σχετικά με το αποτέλεσμα της απόφασης της αποφαινόμενης αρχής σε γλώσσα που κατανοούν ή ευλόγως θεωρείται ότι κατανοούν εάν δεν τους παρέχει συνδρομή ή εκπροσώπηση νομικός ή άλλος σύμβουλος. Η παρεχόμενη ενημέρωση περιλαμβάνει πληροφορίες για τη δυνατότητα προσβολής αρνητικής απόφασης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 παράγραφος 2.

2. Τα κράτη μέλη, τηρώντας τις διαδικασίες που προβλέπονται στο κεφάλαιο V, μεριμνούν ώστε όλοι οι αιτούντες να απολαμβάνουν εγγυήσεων ισοδύναμων με εκείνες που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 στοιχεία β) έως ε).

Άρθρο 13

Υποχρεώσεις των αιτούντων

1. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν στους αιτούντες την υποχρέωση να συνεργάζονται με τις αρμόδιες αρχές με σκοπό την εξακρίβωση της ταυτότητάς τους και των λοιπών στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν στους αιτούντες άλλες υποχρεώσεις συνεργασίας με τις αρμόδιες αρχές στο μέτρο που οι υποχρεώσεις αυτές είναι αναγκαίες για τη διεκπεραίωση της αίτησης.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν, ιδίως, να προβλέπουν ότι:

α) οι αιτούντες πρέπει να αναφέρονται στις αρμόδιες αρχές ή να παρουσιάζονται ενώπιόν τους αυτοπροσώπως, χωρίς καθυστέρηση ή σε καθορισμένο χρόνο·

β) οι αιτούντες πρέπει να παραδίδουν τα έγγραφα που έχουν στην κατοχή τους και σχετίζονται με την εξέταση της αίτησης, όπως τα διαβατήριά τους·

γ) οι αιτούντες πρέπει να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές για τον παρόντα τόπο διαμονής ή τη διεύθυνσή τους και να τις ενημερώνουν για την αλλαγή του το συντομότερο δυνατόν. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι ο αιτών υποχρεούται να δέχεται κάθε γνωστοποίηση στον πιο πρόσφατο τόπο διαμονής ή στη διεύθυνση που έχει δηλώσει κατά τον τρόπο αυτό·

δ) οι αρμόδιες αρχές μπορούν να κάνουν σωματική έρευνα στον αιτούντα και να ερευνήσουν τα αντικείμενα που φέρει. Με την επιφύλαξη κάθε έρευνας που πραγματοποιείται για λόγους ασφαλείας, η σωματική έρευνα του αιτούντος σύμφωνα με την παρούσα οδηγία διεξάγεται από πρόσωπο του ίδιου φύλου τηρουμένων πλήρως των αρχών της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και της σωματικής και ψυχολογικής ακεραιότητας·

ε) οι αρμόδιες αρχές μπορούν να φωτογραφίζουν τον αιτούντα και

στ) οι αρμόδιες αρχές μπορούν να καταγράφουν τις προφορικές δηλώσεις του αιτούντος, εφόσον έχει ενημερωθεί σχετικά εκ των προτέρων.

Άρθρο 14

Προσωπική συνέντευξη

1. Πριν από τη λήψη απόφασης από την αποφαινόμενη αρχή πρέπει να παρέχεται στον αιτούντα η ευκαιρία προσωπικής συνέντευξης σχετικά με την αίτηση διεθνούς προστασίας του με πρόσωπο αρμόδιο, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, για τη διεξαγωγή ανάλογων συνεντεύξεων. Οι προσωπικές συνεντεύξεις επί της ουσίας της αίτησης διεθνούς προστασίας διεξάγονται από το προσωπικό της αποφαινόμενης αρχής. Το παρόν εδάφιο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του άρθρου 42 παράγραφος 2 στοιχείο β).

Όταν ταυτόχρονα αιτήσεις διεθνούς προστασίας από μεγάλο αριθμό υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών καθιστούν αδύνατη στην πράξη την έγκαιρη διεξαγωγή συνεντεύξεων επί της ουσίας κάθε αίτησης από την αποφαινόμενη αρχή, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το προσωπικό διαφορετικής αρχής μπορεί προσωρινά να συμμετάσχει στη διενέργεια των συνεντεύξεων αυτών. Σε αυτές τις περιπτώσεις, το προσωπικό της εν λόγω διαφορετικής αρχής λαμβάνει εκ των προτέρων σχετική κατάρτιση η οποία περιλαμβάνει τα στοιχεία που αναγράφονται στο άρθρο 6 παράγραφος 4 στοιχεία α) έως ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 439/2010. Τα πρόσωπα τα οποία διενεργούν προσωπικές συνεντεύξεις αιτούντων σύμφωνα με την παρούσα οδηγία διαθέτουν επίσης γενική γνώση των προβλημάτων που θα μπορούσαν να επηρεάσουν αρνητικά την ικανότητα του αιτούντος για συνέντευξη, όπως ενδείξεις ότι ο αιτών μπορεί να έχει υποστεί βασανισμό κατά το παρελθόν.

Όταν ένα πρόσωπο έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας εξ ονόματος των εξαρτώμενων από αυτόν προσώπων, παρέχεται σε κάθε εξαρτώμενο ενήλικο η ευκαιρία προσωπικής συνέντευξης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν στην εθνική νομοθεσία τις περιπτώσεις στις οποίες παρέχεται σε ανήλικο η ευκαιρία προσωπικής συνέντευξης.

2. Η προσωπική συνέντευξη επί της ουσίας της αίτησης μπορεί να παραλειφθεί όταν:

α) η αποφαινόμενη αρχή δύναται να λάβει θετική απόφαση όσον αφορά το καθεστώς του πρόσφυγα βάσει των διαθέσιμων αποδεικτικών στοιχείων· ή

β) η αποφαινόμενη αρχή θεωρεί ότι ο αιτών είναι ανίκανος ή δεν μπορεί να συμμετάσχει σε συνέντευξη, για λόγους που οφείλονται σε μόνιμες καταστάσεις ανεξάρτητες από τη θέλησή του. Εάν υπάρχουν αμφιβολίες, η αποφαινόμενη αρχή συμβουλευτεί επαγγελματία του τομέα της υγείας για να εξακριβώσει κατά πόσον η κατάσταση λόγω της οποίας ο αιτών είναι ανίκανος ή δεν δύναται να συμμετάσχει σε συνέντευξη είναι προσωρινή ή μόνιμη.

Όταν δεν διεξάγεται προσωπική συνέντευξη σύμφωνα με το στοιχείο β) ή, ενδεχομένως, με τον εξαρτώμενο, πρέπει να καταβάλλονται εύλογες προσπάθειες ώστε να δίνεται η δυνατότητα στον αιτούντα ή στον εξαρτώμενο να υποβάλλουν συμπληρωματικά στοιχεία.

3. Η έλλειψη προσωπικής συνέντευξης σύμφωνα με το παρόν άρθρο δεν εμποδίζει την αποφαινόμενη αρχή να λαμβάνει απόφαση επί αιτήσεως διεθνούς προστασίας.

4. Η έλλειψη προσωπικής συνέντευξης δυνάμει της παραγράφου 2 στοιχείο β) δεν επιδρά δυσμενώς στην απόφαση της αποφαινόμενης αρχής.

5. Ανεξάρτητα από το άρθρο 28 παράγραφος 1, τα κράτη μέλη, όταν αποφασίζουν επί αιτήσεως διεθνούς προστασίας, μπορούν να λάβουν υπόψη το γεγονός ότι ο αιτών δεν παρουσιάστηκε για την προσωπική συνέντευξη, εκτός εάν είχε σοβαρούς λόγους να απουσιάσει.

Άρθρο 15

Προϋποθέσεις της προσωπικής συνέντευξης

1. Η προσωπική συνέντευξη κατά κανόνα γίνεται χωρίς την παρουσία μελών της οικογένειας, εκτός εάν η αποφαινόμενη αρχή κρίνει ότι η παρουσία τους είναι απαραίτητη προκειμένου να διευρηγηθεί η δέουσα εξέταση.

2. Η προσωπική συνέντευξη πρέπει να διεξάγεται υπό συνθήκες που να εξασφαλίζουν τη δέουσα εμπιστευτικότητα.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι οι προσωπικές συνεντεύξεις διεξάγονται σε συνθήκες που επιτρέπουν στους αιτούντες να εκθέσουν διεξοδικά τους λόγους των αιτήσεών τους. Για αυτό το σκοπό, τα κράτη μέλη:

α) μεριμνούν ώστε το πρόσωπο που διεξάγει τη συνέντευξη να διαθέτει τα προσόντα για να συνεκτιμήσει τις προσωπικές και γενικές συνθήκες που περιβάλλουν την αίτηση, συμπεριλαμβανομένης της πολιτιστικής καταγωγής, του φύλου, του γενετήσιου προσανατολισμού, της ταυτότητας φύλου ή της ευαισθησίας του αιτούντος·

β) οσάκις είναι εφικτό, προβλέπουν ότι η συνέντευξη με τον αιτούντα διεξάγεται από πρόσωπο του ίδιου φύλου, εφόσον το ζητήσει ο αιτών, εκτός εάν η αποφαινόμενη αρχή θεωρεί ευλόγως ότι η εν λόγω αίτηση βασίζεται σε λόγους που δεν συνδέονται με τη δυσκολία του αιτούντος να παρουσιάσει τους λόγους της αίτησής του κατά τρόπο περιεκτικό·

γ) επιλέγουν διερμηνέα δυνάμενο να εξασφαλίσει τη δέουσα επικοινωνία μεταξύ του αιτούντος και του προσώπου που διεξάγει τη συνέντευξη. Η επικοινωνία διενεργείται στη γλώσσα που προτιμά ο αιτών εκτός εάν υπάρχει άλλη γλώσσα την οποία κατανοεί και στην οποία είναι σε θέση να επικοινωνήσει με σαφήνεια. Οσάκις είναι εφικτό, τα κράτη μέλη παρέχουν διερμηνέα του ίδιου φύλου εφόσον το ζητήσει ο αιτών εκτός εάν η αποφαινόμενη αρχή θεωρεί ευλόγως ότι η εν λόγω αίτηση βασίζεται σε λόγους που δεν συνδέονται με τη δυσκολία του αιτούντος να παρουσιάσει τους λόγους της αίτησής του κατά τρόπο περιεκτικό·

δ) μεριμνούν ώστε το πρόσωπο που διεξάγει τη συνέντευξη επί της ουσίας της αίτησης διεθνούς προστασίας να μη φοράει στρατιωτική στολή ή στολή των δυνάμεων επιβολής του νόμου·

ε) μεριμνούν ώστε οι συνεντεύξεις με ανηλικούς να διεξάγονται με τρόπο κατάλληλο για παιδιά.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν κανόνες όσον αφορά την παρουσία τρίτων στην προσωπική συνέντευξη.

Άρθρο 16

Περιεχόμενο της προσωπικής συνέντευξης

Κατά τη διεξαγωγή προσωπικής συνέντευξης επί της ουσίας της αίτησης διεθνούς προστασίας, η αποφαινόμενη αρχή μεριμνά ώστε να παραχωρείται στον αιτούντα κατάλληλη ευκαιρία για να παρουσιάσει τα στοιχεία που απαιτούνται για την, κατά το δυνατόν, πλήρη τεκμηρίωση της αίτησης σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ. Αυτό περιλαμβάνει την ευκαιρία να παράσχει εξηγήσεις σχετικά με στοιχεία τα οποία ενδεχομένως λείπουν και/ή σχετικά με τυχόν ασυνέπειες ή αντιφάσεις στο πλαίσιο των δηλώσεων του αιτούντος.

Άρθρο 17

Έκθεση και καταγραφή των προσωπικών συνεντεύξεων

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε για κάθε προσωπική συνέντευξη είτε να συντάσσεται διεξοδική και εμπειριστατωμένη έκθεση που να περιλαμβάνει όλα τα ουσιαστικά στοιχεία είτε να γίνεται απομαγνητοφώνηση.

2. Τα κράτη μέλη μπορεί να προβλέπουν την ακουστική ή οπτικοακουστική καταγραφή της προσωπικής συνέντευξης. Σε περίπτωση που γίνεται τέτοια καταγραφή, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η καταγραφή ή το κείμενο της απομαγνητοφώνησης να διατίθενται σε σχέση με το φάκελο του αιτούντος.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο αιτών να έχει την ευκαιρία να διατυπώσει τυχόν παρατηρήσεις και/ή να παράσχει διευκρινίσεις προφορικά και/ή γραπτώς σε σχέση με τυχόν εσφαλμένες μεταφράσεις ή παρερμηνείες που περιλαμβάνονται στην έκθεση ή στο κείμενο της απομαγνητοφώνησης, στο τέλος της προσωπικής συνέντευξης ή εντός καθορισμένου χρονικού ορίου πριν λάβει απόφαση η αποφαινόμενη αρχή. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο αιτών να ενημερώνεται πλήρως για το περιεχόμενο της έκθεσης ή για ουσιώδη στοιχεία του κειμένου της απομαγνητοφώνησης με τη συνδρομή διερμηνέα εάν είναι απαραίτητο. Κατόπιν, τα κράτη μέλη ζητούν από τον αιτούντα να επιβεβαιώσει ότι το περιεχόμενο της έκθεσης ή του κειμένου της απομαγνητοφώνησης αντικατοπτρίζει σωστά τη λόγω συνέντευξη.

Όταν η προσωπική συνέντευξη καταγράφεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 και η καταγραφή είναι παραδεκτή ως αποδεικτικό στοιχείο στις διαδικασίες άσκησης ένδικου μέσου που αναφέρονται στο κεφάλαιο V, τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να ζητήσουν από τον αιτούντα να επιβεβαιώσει ότι το περιεχόμενο της έκθεσης ή του κειμένου της απομαγνητοφώνησης αντικατοπτρίζει σωστά τη συνέντευξη. Με την επιφύλαξη του άρθρου 16, όταν τα κράτη μέλη παρέχουν τόσο κείμενο της απομαγνητοφώνησης όσο και καταγραφή της προσωπικής συνέντευξης τα κράτη μέλη μπορούν να στερούν από τον αιτούντα το δικαίωμα να διατυπώνει παρατηρήσεις και/ή να παρέχει διευκρινίσεις για το κείμενο της απομαγνητοφώνησης.

4. Όταν ο αιτών αρνείται να επιβεβαιώσει ότι το περιεχόμενο της έκθεσης ή του κειμένου της απομαγνητοφώνησης αντικατοπτρίζει σωστά την προσωπική συνέντευξη, οι λόγοι της άρνησής του καταχωρίζονται στον φάκελο του αιτούντος.

Η άρνηση αυτή δεν εμποδίζει την αποφαινόμενη αρχή να λάβει απόφαση επί της αίτησης.

5. Οι αιτούντες και οι νομικοί ή άλλοι σύμβουλοι, όπως ορίζεται στο άρθρο 23, έχουν πρόσβαση στην έκθεση ή στο κείμενο της απομαγνητοφώνησης και, ενδεχομένως, στην καταγραφή, πριν λάβει απόφαση η αποφαινόμενη αρχή.

Όταν τα κράτη μέλη παρέχουν τόσο κείμενο της απομαγνητοφώνησης όσο και καταγραφή της προσωπικής συνέντευξης, τα κράτη μέλη δεν υποχρεούνται να παρέχουν πρόσβαση στην καταγραφή, στο πλαίσιο των πρωτοβάθμιων διαδικασιών που αναφέρονται στο κεφάλαιο III. Στις περιπτώσεις αυτές, παρέχουν ωστόσο πρόσβαση στην καταγραφή στο πλαίσιο διαδικασιών άσκησης ένδικου μέσου που αναφέρονται στο κεφάλαιο V.

Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, όταν η αίτηση εξετάζεται σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 8, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η πρόσβαση στην έκθεση ή στο κείμενο της απομαγνητοφώνησης και, κατά περίπτωση, στην καταγραφή παρέχεται ταυτόχρονα με τη λήψη απόφασης.

Άρθρο 18

Ιατρική εξέταση

1. Όταν η αποφαινόμενη αρχή το θεωρεί σκόπιμο για την αξιολόγηση αίτησης διεθνούς προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 4 της

οδηγίας 2011/95/ΕΕ και με την επιφύλαξη της συγκατάθεσης του αιτούντος, τα κράτη μέλη, με την επιφύλαξη της συναίνεσης του αιτούντος, μεριμνούν για την ιατρική εξέταση του αιτούντος όσον αφορά ενδείξεις που ενδεχομένως υποδηλώνουν διώξεις ή σοβαρή βλάβη που υπέστη κατά το παρελθόν. Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι ο αιτών μεριμνά για την ιατρική εξέταση.

Οι ιατρικές εξετάσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο διενεργούνται από κατάλληλα εκπαιδευμένους επαγγελματίες του τομέα της υγείας και τα αποτελέσματά τους υποβάλλονται στην αποφαινόμενη αρχή το ταχύτερο δυνατό. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν τους επαγγελματίες του τομέα της υγείας που μπορούν να διενεργούν αυτές τις ιατρικές εξετάσεις. Η άρνηση αιτούντος να υποβληθεί σε αυτή την ιατρική εξέταση δεν εμποδίζει την αποφαινόμενη αρχή να λάβει απόφαση επί της αίτησης διεθνούς προστασίας.

Τα έξοδα των ιατρικών εξετάσεων που διενεργούνται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο καλύπτονται από δημόσια κονδύλια.

2. Όταν δεν διενεργείται ιατρική εξέταση σύμφωνα με την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη ενημερώνουν τους αιτούντες ότι μπορούν με δική τους πρωτοβουλία και δικά τους έξοδα να μεριμνήσουν για την ιατρική εξέταση όσον αφορά ενδείξεις που ενδεχομένως υποδηλώνουν διώξεις ή σοβαρή βλάβη που υπέστησαν κατά το παρελθόν.

3. Τα αποτελέσματα των ιατρικών εξετάσεων για τις οποίες γίνεται λόγος στις παραγράφους 1 και 2 εκτιμώνται από την αποφαινόμενη αρχή μαζί με τα λοιπά στοιχεία της αίτησης.

Άρθρο 19

Δωρεάν παροχή νομικών και διαδικαστικών πληροφοριών στο πλαίσιο των πρωτοβάθμιων διαδικασιών

1. Στο πλαίσιο των πρωτοβάθμιων διαδικασιών του κεφαλαίου III, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχονται, κατόπιν αιτήματος, δωρεάν νομικές και διαδικαστικές πληροφορίες στους αιτούντες, συμπεριλαμβανομένων, τουλάχιστον, των πληροφοριών σχετικά με τη διαδικασία με γνώμονα τις ιδιαιτερότητες της περίπτωσης του αιτούντος. Σε περίπτωση αρνητικής απόφασης επί αίτησης σε πρώτο βαθμό, τα κράτη μέλη παρέχουν στους αιτούντες, κατόπιν αιτήματος, πληροφορίες —πέραν όσων προβλέπονται στο άρθρο 11 παράγραφος 2 και στο άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο στ)— με τις οποίες εξηγούνται οι λόγοι της απόφασης και οι δυνατότητες άσκησης προσφυγής κατ' αυτής

2. Η δωρεάν παροχή νομικών και διαδικαστικών πληροφοριών υπόκειται στους όρους που θεσπίζονται με το άρθρο 21.

Άρθρο 20**Δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση στις διαδικασίες άσκησης ένδικου μέσου**

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχεται, κατόπιν αιτήματος, δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση στο πλαίσιο των διαδικασιών άσκησης ένδικου μέσου που προβλέπονται στο κεφάλαιο V. Περιλαμβάνει, τουλάχιστον, την κατάρτιση των αναγκαίων διαδικαστικών εγγράφων και τη συμμετοχή εξ' ονόματος του αιτούντος σε ακροαματική διαδικασία ενώπιον πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

2. Επίσης, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν δωρεάν νομική συνδρομή και/ή εκπροσώπηση στις πρωτοβάθμιες διαδικασίες που προβλέπονται στο κεφάλαιο III. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, δεν εφαρμόζεται το άρθρο 19.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι δεν χορηγείται δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση εάν ένα δικαστήριο ή άλλη αρμόδια αρχή θεωρεί ότι το ένδικο μέσο του αιτούντος δεν έχει πραγματικές πιθανότητες επιτυχίας.

Όταν λαμβάνεται απόφαση για τη μη παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο από αρχή η οποία δεν είναι δικαστήριο, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο αιτών έχει το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής κατά της εν λόγω απόφασης ενώπιον δικαστηρίου.

Κατ' εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να μην περιορίζεται αυθαίρετως η νομική συνδρομή και εκπροσώπηση και να μην εμποδίζεται η ουσιαστική πρόσβαση του αιτούντος στη δικαιοσύνη.

4. Η δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση υπόκειται στους όρους που θεσπίζονται στο άρθρο 21.

Άρθρο 21**Όροι για τη δωρεάν παροχή νομικών και διαδικαστικών πληροφοριών και τη δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση**

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι δωρεάν νομικές και διαδικαστικές πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 19 παρέχονται από μη κυβερνητικές οργανώσεις ή από επαγγελματίες κρατικών αρχών ή από ειδικευμένες κρατικές υπηρεσίες.

Η δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση που προβλέπονται στο άρθρο 20 παρέχονται από πρόσωπα που γίνονται δεκτά ή αναγνωρίζονται με την ιδιότητα αυτή βάσει του εθνικού δικαίου.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι δωρεάν νομικές και διαδικαστικές πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 19 και η δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση που αναφέρονται στο άρθρο 20 χορηγούνται:

α) μόνο σε όσους δεν έχουν επαρκείς πόρους και/ή

β) μόνο μέσω των υπηρεσιών που παρέχονται από νομικούς ή άλλους συμβούλους που καθορίζονται ειδικά από την εθνική νομοθεσία για συνδρομή και εκπροσώπηση των αιτούντων.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση που αναφέρονται στο άρθρο 20 χορηγούνται μόνο για διαδικασίες άσκησης ένδικου μέσου σύμφωνα με το κεφάλαιο V ενώπιον πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και όχι για περαιτέρω προσφυγή ή έλεγχο που προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένης της επανεκδίκασης ή του ελέγχου προσφυγής.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέπουν ότι η δωρεάν νομική συνδρομή και εκπροσώπηση που προβλέπονται στο άρθρο 20 δεν παρέχονται σε αιτούντες οι οποίοι δεν βρίσκονται πλέον στο έδαφός τους, κατ' εφαρμογή του άρθρου 41 παράγραφος 2 στοιχείο γ).

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν κανόνες σχετικά με την υποβολή και τη διεκπεραίωση των αιτημάτων παροχής δωρεάν νομικών και διαδικαστικών πληροφοριών βάσει του άρθρου 19 και δωρεάν νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης βάσει του άρθρου 20.

4. Επιπλέον, τα κράτη μέλη μπορούν:

α) να επιβάλλουν χρηματικά και/ή χρονικά όρια στη δωρεάν παροχή νομικών και διαδικαστικών πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 19 και στη δωρεάν παροχή δωρεάν νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης που αναφέρεται στο άρθρο 20, εφόσον τα όρια αυτά δεν περιορίζουν αυθαίρετως την πρόσβαση στην παροχή νομικών και διαδικαστικών πληροφοριών και στη νομική συνδρομή και εκπροσώπηση·

β) να προβλέπουν ότι, όσον αφορά τα τέλη και άλλα έξοδα, η μεταχείριση των αιτούντων δεν θα είναι ευνοϊκότερη από εκείνη που επιφυλάσσεται κατά γενικό κανόνα στους υπηκόους τους σε θέματα σχετικά με τη νομική συνδρομή.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν να τους επιστραφεί το σύνολο ή μέρος των καταβληθέντων εξόδων εάν και από τη στιγμή που έχει βελτιωθεί σημαντικά η οικονομική κατάσταση του αιτούντος ή εάν η απόφαση χορήγησης αυτών των εξόδων είχε ληφθεί με βάση ψευδείς πληροφορίες που είχε δώσει ο αιτών.

Άρθρο 22**Δικαίωμα νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης σε όλα τα στάδια της διαδικασίας**

1. Στους αιτούντες παρέχεται η δυνατότητα, να συμβουλευονται, ίδια δαπάνη και κατά τρόπο ουσιαστικό, νομικό ή άλλο σύμβουλο, που γίνεται δεκτός ή αναγνωρίζεται με την ιδιότητα αυτή βάσει του εθνικού δικαίου, σε θέματα σχετικά με τις οικείες αιτήσεις διεθνούς προστασίας, σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, ακόμα και μετά από αρνητική απόφαση.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν σε μη κυβερνητικές οργανώσεις να παράσχουν νομική συνδρομή και/ή εκπροσώπηση σε αιτούντες στο πλαίσιο των διαδικασιών που προβλέπονται στο κεφάλαιο III και στο κεφάλαιο V σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Άρθρο 23

Πεδίο εφαρμογής της νομικής συνδρομής και εκπροσώπησης

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο νομικός ή άλλος σύμβουλος, που γίνεται δεκτός ή αναγνωρίζεται με την ιδιότητα αυτή βάσει της εθνικής νομοθεσίας και που παρέχει συνδρομή ή εκπροσώπηση σε αιτούντα βάσει της εθνικής νομοθεσίας, να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες του φακέλου του αιτούντος βάσει των οποίων λαμβάνεται ή θα ληφθεί απόφαση.

Τα κράτη μέλη δύνανται να κάνουν εξαίρεση όταν η αποκάλυψη των πληροφοριών ή των πηγών ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια, την ασφάλεια των οργανισμών ή προσώπων που παρέχουν τις πληροφορίες ή την ασφάλεια των προσώπων τα οποία αφορούν οι πληροφορίες ή εάν θίγονται οι έρευνες σχετικά με την εξέταση των αιτήσεων διεθνούς προστασίας από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ή οι διεθνείς σχέσεις των κρατών μελών. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη:

- α) καθιστούν προσβάσιμες στις αρχές που αναφέρονται στο κεφάλαιο V τις εν λόγω πληροφορίες ή πηγές· και
- β) θεσπίζουν στο εθνικό δίκαιο διαδικασίες που εξασφαλίζουν τον σεβασμό των δικαιωμάτων υπεράσπισης του αιτούντος.

Όσον αφορά το στοιχείο β), τα κράτη μέλη μπορούν, ιδίως, να παρέχουν σε νομικό ή άλλο σύμβουλο, ο οποίος έχει υποβληθεί σε έλεγχο ασφαλείας, πρόσβαση στις συγκεκριμένες πληροφορίες ή πηγές, εφόσον οι πληροφορίες έχουν σημασία για την εξέταση της αίτησης ή για τη λήψη απόφασης περί ανάκλησης της διεθνούς προστασίας.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο νομικός ή άλλος σύμβουλος που παρέχει συνδρομή ή εκπροσώπηση στον αιτούντα να έχει πρόσβαση σε κλειστές ζώνες, όπως χώρους κράτησης και ζώνες διέλευσης, για να συνεννοείται με τον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 και το άρθρο 18 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ) της οδηγίας 2013/33/ΕΕ.

3. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στον αιτούντα να προσέλθει στην προσωπική συνέντευξη συνοδευόμενος από νομικό ή άλλο σύμβουλο που γίνεται δεκτός ή αναγνωρίζεται με την ιδιότητα αυτή βάσει του εθνικού δικαίου.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι ο νομικός ή άλλος σύμβουλος μπορεί να παρεμβαίνει μόνο στο τέλος της προσωπικής συνέντευξης.

4. Με την επιφύλαξη του παρόντος άρθρου ή του άρθρου 25 παράγραφος 1 στοιχείο β), τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν κανόνες για την παράσταση των νομικών ή άλλων συμβούλων σε όλες τις συνεντεύξεις κατά τη διαδικασία.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν την παρουσία του αιτούντος στην προσωπική συνέντευξη έστω κι αν αυτός εκπροσωπείται βάσει της εθνικής νομοθεσίας από νομικό ή άλλο σύμβουλο και μπορούν να ζητήσουν από τον αιτούντα να απαντήσει αυτοπροσώπως στις υποβαλλόμενες ερωτήσεις.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 25 παράγραφος 1 στοιχείο β), η απουσία νομικού ή άλλου συμβούλου δεν εμποδίζει την αρμόδια αρχή να διεξαγάγει προσωπική συνέντευξη με τον αιτούντα.

Άρθρο 24

Αιτούντες που χρήζουν ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων

1. Τα κράτη μέλη εκτιμούν, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος μετά την υποβολή της αίτησης διεθνούς προστασίας, αν ο αιτών χρήζει ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων.

2. Η εκτίμηση της παραγράφου 1 μπορεί να εντάσσεται στις ισχύουσες εθνικές διαδικασίες και/ή στην εκτίμηση που αναφέρεται στο άρθρο 22 της οδηγίας 2013/33/ΕΕ και δεν χρειάζεται να λαμβάνει τη μορφή διοικητικής διαδικασίας.

3. Τα κράτη μέλη, αφού εκτιμήσουν ότι οι αιτούντες χρήζουν ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων, τους εξασφαλίζουν επαρκή υποστήριξη, ώστε να μπορούν να απολαύουν των δικαιωμάτων και να συμμορφούνται προς τις υποχρεώσεις της παρούσας οδηγίας καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας ασύλου.

Όταν η κατάλληλη υποστήριξη δεν μπορεί να παρέχεται εντός του πλαισίου των διαδικασιών του άρθρου 31 παράγραφος 8 και του άρθρου 43, ιδίως όταν τα κράτη μέλη θεωρούν ότι ο αιτών χρήζει ειδικών διαδικαστικών εγγυήσεων συνεπεία βασανισμού, βιασμού ή άλλων σοβαρών μορφών ψυχολογικής, σωματικής ή σεξουαλικής βίας, τα κράτη μέλη δεν εφαρμόζουν ή παύουν να εφαρμόζουν το άρθρο 31 παράγραφος 8 και το άρθρο 43. Όταν τα κράτη μέλη εφαρμόζουν το άρθρο 46 παράγραφος 6 σε αιτούντες στους οποίους δεν μπορούν να εφαρμοσθούν το άρθρο 31 παράγραφος 8 και το άρθρο 43, σύμφωνα με το παρόν εδάφιο, παρέχουν τουλάχιστον τις εγγυήσεις του άρθρου 46 παράγραφος 7.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι αντιμετωπίζεται επίσης η ανάγκη για ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, εφόσον η ανάγκη αυτή ανακύψει σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας, χωρίς να απαιτείται εκ νέου κίνηση της διαδικασίας.

Άρθρο 25

Εγγυήσεις για τους ασυνόδευτους ανήλικους

1. Για όλες τις διαδικασίες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία και με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 14 έως 17, τα κράτη μέλη:

α) λαμβάνουν το συντομότερο δυνατόν μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι ο ασυνόδευτος ανήλικος διαθέτει εκπροσώπηση και συνδρομή από εκπρόσωπο προκειμένου να μπορέσει να επωφεληθεί των δικαιωμάτων και να συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Ο ασυνόδευτος ανήλικος ενημερώνεται αμέσως ότι έχει ορισθεί εκπρόσωπος. Ο εκπρόσωπος ασκεί τα καθήκοντά του σύμφωνα με την αρχή του μείζονος συμφέροντος του παιδιού και διαθέτει την κατάλληλη εμπειρογνώμηση για τον σκοπό αυτό. Το πρόσωπο που ενεργεί ως εκπρόσωπος αντικαθίσταται μόνο εφόσον απαιτείται. Οι οργανώσεις και τα πρόσωπα τα συμφέροντα των οποίων συγκρούονται ή θα μπορούσαν ενδεχομένως να συγκρουσθούν με τα συμφέροντα του ασυνόδευτου ανήλικου δεν είναι επιλέξιμα να καταστούν εκπρόσωποι. Ο εκπρόσωπος μπορεί επίσης να είναι ο εκπρόσωπος που αναφέρεται στην οδηγία 2013/33/ΕΕ.

β) μεριμνούν ώστε να παρέχεται η ευκαιρία στον εκπρόσωπο να ενημερώνει τον ασυνόδευτο ανήλικο σχετικά με το νόημα και τις πιθανές συνέπειες της προσωπικής συνέντευξης και, εφόσον ενδείκνυται, σχετικά με τον τρόπο που θα πρέπει να προετοιμασθεί για την προσωπική συνέντευξη. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο εκπρόσωπος και/ή ο νομικός ή άλλος σύμβουλος που αναγνωρίζεται ή του επιτρέπεται με την ιδιότητα αυτή βάσει του εθνικού δικαίου να παρίστανται στην εν λόγω προσωπική συνέντευξη και να έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν ερωτήσεις ή παρατηρήσεις, εντός του πλαισίου που ορίζει ο διεξάγων τη συνέντευξη.

Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν την παρουσία του ασυνόδευτου ανήλικου στην προσωπική συνέντευξη ακόμη κι αν ο εκπρόσωπος είναι παρών.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να μη διορίσουν εκπρόσωπο εφόσον ο ασυνόδευτος ανήλικος κατά πάσα πιθανότητα θα συμπληρώσει το 18ο έτος προτού ληφθεί απόφαση σε πρώτο βαθμό.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:

α) εάν ένας ασυνόδευτος ανήλικος έχει κληθεί σε προσωπική συνέντευξη για την αίτησή του για διεθνή προστασία όπως ορίζεται στα άρθρα 14 έως 17 και στο άρθρο 34, η συνέντευξη αυτή να διεξάγεται από πρόσωπο που έχει τις απαραίτητες γνώσεις για τις ειδικές ανάγκες των ανήλικων·

β) ένας υπάλληλος που έχει τις αναγκαίες γνώσεις σχετικά με τις ειδικές ανάγκες των ανήλικων να προετοιμάζει την απόφαση της αποφαινόμενης αρχής επί της αιτήσεως του ασυνόδευτου ανήλικου.

4. Στους ασυνόδευτους ανήλικους και στους εκπροσώπους τους παρέχονται δωρεάν οι νομικές και διαδικαστικές πληροφορίες που

αναφέρονται στο άρθρο 19, καθώς και οι πληροφορίες για τις διαδικασίες ανάκλησης της διεθνούς προστασίας που προβλέπονται στο κεφάλαιο IV.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν ιατρικές εξετάσεις για τον προσδιορισμό της ηλικίας των ασυνόδευτων ανήλικων στο πλαίσιο της εξέτασης αιτήσεως διεθνούς προστασίας όταν, μετά τις γενικές δηλώσεις ή άλλες συναφείς ενδείξεις, τα κράτη μέλη έχουν αμφιβολίες σχετικά με την ηλικία του αιτούντος. Εάν, αργότερα, τα κράτη μέλη εξακολουθούν να έχουν αμφιβολίες σχετικά με την ηλικία του αιτούντος, θεωρούν ότι ο αιτών είναι ανήλικος.

Οποιαδήποτε ιατρική εξέταση πραγματοποιείται με πλήρη σεβασμό της αξιοπρέπειας του αιτούντος, διενεργείται με την επιλογή των λιγότερο παρεμβατικών εξετάσεων και διενεργείται από κατάλληλα εκπαιδευμένους επαγγελματίες του τομέα της υγείας, ώστε να επιτυγχάνεται όσο το δυνατόν πιο αξιόπιστο αποτέλεσμα.

Όταν χρησιμοποιούνται ιατρικές εξετάσεις, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε:

α) οι ασυνόδευτοι ανήλικοι να ενημερώνονται, πριν από την εξέταση της αίτησής τους διεθνούς προστασίας, και σε γλώσσα την οποία κατανοούν ή τεκμαίρεται ευλόγως ότι κατανοούν, σχετικά με τη δυνατότητα προσδιορισμού της ηλικίας με ιατρική εξέταση· πρόκειται μεταξύ άλλων για πληροφορίες σχετικά με τη μέθοδο εξέτασης και τον ενδεχόμενο αντίκτυπο των αποτελεσμάτων της ιατρικής εξέτασης στην εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας, καθώς και ως προς τον αντίκτυπο της άρνησης του ασυνόδευτου ανήλικου να υποβληθεί στην ιατρική εξέταση·

β) οι ασυνόδευτοι ανήλικοι και/ή οι εκπρόσωποί τους να συναινούν στη διενέργεια ιατρικής εξέτασης για τον προσδιορισμό της ηλικίας των συγκεκριμένων ανήλικων· και

γ) η απόφαση απόρριψης αίτησης διεθνούς προστασίας ασυνόδευτου ανήλικου που αρνήθηκε να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση να μη βασίζεται μόνο στην άρνηση αυτή.

Το γεγονός ότι ένας ασυνόδευτος ανήλικος έχει αρνηθεί να υποβληθεί σε ιατρική εξέταση δεν εμποδίζει την αποφαινόμενη αρχή να λαμβάνει απόφαση επί της αιτήσεως διεθνούς προστασίας.

6. Το μείζον συμφέρον του παιδιού αποτελεί το κύριο μέλημα των κρατών μελών κατά την εφαρμογή της προύσας οδηγίας.

Όταν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αίτησης ασύλου τα κράτη μέλη χαρακτηρίζουν ένα πρόσωπο ως ασυνόδευτο ανήλικο, μπορούν:

α) να εφαρμόζουν ή να εξακολουθούν να εφαρμόζουν το άρθρο 31 παράγραφος 8, μόνο εφόσον:

ι) ο αιτών προέρχεται από χώρα η οποία πληροί τα κριτήρια για το χαρακτηρισμό της ως ασφαλούς χώρας καταγωγής, κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, ή

- ii) ο αιτών έχει υποβάλει μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας η οποία είναι απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 5, ή
- iii) ο αιτών μπορεί, εξαιτίας σοβαρών λόγων, να θεωρείται επικίνδυνος για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη ή έχει απελαθεί διά της βίας, εξαιτίας σοβαρών λόγων εθνικής ασφάλειας ή δημόσιας τάξης, βάσει του εθνικού δικαίου·
- β) να εφαρμόζουν ή να εξακολουθούν να εφαρμόζουν το άρθρο 43, σύμφωνα με τα άρθρα 8 έως 11 της οδηγίας 2013/33/ΕΕ, μόνο εφόσον:
- i) ο αιτών προέρχεται από χώρα η οποία πληροί τα κριτήρια για το χαρακτηρισμό της ως ασφαλούς χώρας καταγωγής, κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, ή
- ii) ο αιτών έχει υποβάλει μεταγενέστερη αίτηση, ή
- iii) ο αιτών μπορεί, εξαιτίας σοβαρών λόγων, να θεωρείται επικίνδυνος για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη του κράτους μέλους ή έχει απελαθεί διά της βίας, εξαιτίας σοβαρών λόγων εθνικής ασφάλειας ή δημόσιας τάξης, βάσει του εθνικού δικαίου, ή
- iv) συντρέχουν βάσιμοι λόγοι ώστε μια χώρα η οποία δεν είναι κράτος μέλος να θεωρείται ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 38, ή
- v) ο αιτών έχει παραπλανήσει τις αρχές υποβάλλοντας πλαστά έγγραφα, ή
- vi) ο αιτών έχει καταστρέψει ή εγκαταλείψει, κακή την πίστει, έγγραφο ταυτότητας ή ταξιδίου, το οποίο θα είχε βοηθήσει στην εξακρίβωση της ταυτότητας ή της ιθαγένειάς του.
- Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν τα σημεία v) και vi) μόνο σε ιδιαίτερες περιπτώσεις, όταν συντρέχουν σοβαροί λόγοι ώστε να θεωρείται ότι ο αιτών επιχειρεί να αποκρύψει σημαντικά στοιχεία τα οποία ενδεχομένως θα οδηγήσουν στη λήψη αρνητικής απόφασης και εφόσον έχει δοθεί στον αιτούντα η πλήρης δυνατότητα, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών διαδικαστικών αναγκών για τους ασυνόδευτους ανηλίκους, να αιτιολογήσει πειστικά τη συμπεριφορά που περιγράφεται στα σημεία v) και vi), συμπεριλαμβανομένης της διαβούλευσης με τον εκπρόσωπό του,
- γ) να θεωρούν την αίτηση απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο γ), εάν μια χώρα η οποία δεν είναι κράτος μέλος θεωρείται ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 38, εφόσον αυτό εξυπηρετεί τα μείζονα συμφέροντα του ανηλίκου·
- δ) να εφαρμόζουν τη διαδικασία του άρθρου 20 παράγραφος 3, όταν ο εκπρόσωπος του ανηλίκου διαθέτει νομική κατάρτιση, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 41, τα κράτη μέλη παρέχουν στους ασυνόδευτους ανηλίκους, κατά την εφαρμογή του άρθρου 46 παράγραφος 6, τουλάχιστον τις εγγυήσεις του άρθρου 46 παράγραφος 7 σε όλες τις περιπτώσεις.

Άρθρο 26

Κράτηση

1. Τα κράτη μέλη δεν υποβάλλουν σε κράτηση ένα πρόσωπο για το λόγο και μόνο ότι είναι αιτών. Οι λόγοι και οι συνθήκες κράτησης, καθώς και οι εγγυήσεις των οποίων απολαύουν οι αιτούντες που τελούν υπό κράτηση, συνάδουν με την οδηγία 2013/33/ΕΕ.

2. Όταν υποβάλλουν έναν αιτούντα σε κράτηση, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να υπάρχει η δυνατότητα ταχείας δικαστικής επανεξέτασης σύμφωνα με την οδηγία 2013/33/ΕΕ.

Άρθρο 27

Διαδικασία σε περίπτωση ανάκλησης της αίτησης

1. Εφόσον τα κράτη μέλη προβλέπουν τη δυνατότητα ρητής ανάκλησης της αίτησης στην εθνική τους νομοθεσία, όταν ένας αιτών ανακαλέσει ρητά την αίτησή του για διεθνή προστασία, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αποφαινόμενη αρχή να αποφασίσει είτε να σταματήσει την εξέταση είτε να απορρίψει την αίτηση.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέψουν ότι η αποφαινόμενη αρχή μπορεί να αποφασίσει να σταματήσει την εξέταση χωρίς λήψη απόφασης. Σε αυτήν την περίπτωση, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αποφαινόμενη αρχή να συμπεριλάβει σχετικό σημείωμα στο φάκελο του αιτούντος.

Άρθρο 28

Διαδικασία σε περίπτωση σιωπηρής ανάκλησης της αίτησης ή υπαναχώρησης από αυτήν

1. Όταν υπάρχει εύλογη αιτία να θεωρείται ότι ο αιτών έχει σιωπηρά ανακαλέσει την αίτησή του, ή έχει υπαναχωρήσει από αυτήν, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η αποφαινόμενη αρχή να αποφασίσει είτε να σταματήσει την εξέταση είτε, σε περίπτωση που η αποφαινόμενη αρχή θεωρήσει την αίτηση ως αβάσιμη αφού την εξετάσει επαρκώς επί της ουσίας σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, να απορρίψει την αίτηση.

Τα κράτη μέλη μπορούν να θεωρήσουν ότι ο αιτών έχει ανακαλέσει σιωπηρά την αίτησή του για διεθνή προστασία ή έχει υπαναχωρήσει από αυτήν, ιδίως όταν διαπιστώνεται ότι:

- a) δεν ανταποκρίθηκε σε αιτήματα για παροχή πληροφοριών με ουσιώδη σημασία για την αίτησή του σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 4 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ή δεν παρέστη στην προσωπική συνέντευξη όπως προβλέπεται στα άρθρα 14 έως 17 της εν λόγω οδηγίας, εκτός εάν ο αιτών αποδείξει εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος ότι αυτό οφείλεται σε συνθήκες ανεξάρτητες από τη θέλησή του·

β) διέφυγε ή αναχώρησε χωρίς άδεια από το μέρος όπου ζούσε ή ευρισκόταν υπό κράτηση, χωρίς να έρθει σε επαφή με την αρμόδια αρχή εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, ή δεν εκπλήρωσε εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος την υποχρέωση αναφοράς ή άλλες υποχρεώσεις επικοινωνίας, εκτός εάν αποδείξει ότι αυτό οφειλόταν σε συνθήκες ανεξάρτητες από τη θέλησή του.

Για τον σκοπό της εφαρμογής των προκειμένων διατάξεων, τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να ορίσουν χρονικά όρια ή κατευθυντήριες γραμμές.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο αιτών που αναφέρεται και πάλι στην αρμόδια αρχή μετά τη λήψη απόφασης να σταματήσει η εξέταση όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου να δικαιούται να ζητήσει την επανεξέταση της υπόθεσής του ή να υποβάλλει νέα αίτηση η οποία δεν υπόκειται στη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 40 και 41.

Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν ένα χρονικό όριο τουλάχιστον εννέα μηνών μετά το οποίο η υπόθεση του αιτούντος δεν θα μπορεί να επανεξετασθεί ή η νέα αίτηση θα μπορεί να αντιμετωπιστεί ως μεταγενέστερη αίτηση και να υπόκειται στη διαδικασία που αναφέρεται στα άρθρα 40 και 41. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η υπόθεση του αιτούντος μπορεί να επανεξετασθεί μόνο μία φορά.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το πρόσωπο αυτό να μην απομακρυνθεί κατά παράβαση της αρχής της μη επαναπροώθησης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν στην αποφαινόμενη αρχή να συνεχίσει την εξέταση από το στάδιο στο οποίο είχε σταματήσει.

3. Το παρόν άρθρο ισχύει με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013.

Άρθρο 29

Ο ρόλος του UNHCR

1. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στον UNHCR:

α) να έχει πρόσβαση στους αιτούντες, συμπεριλαμβανομένων των τελούντων υπό κράτηση, στα σύνορα και στις ζώνες διέλευσης·

β) να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες για τις ατομικές αιτήσεις διεθνούς προστασίας, για την πρόοδο της διαδικασίας και τις αποφάσεις που λαμβάνονται, υπό την προϋπόθεση ότι ο αιτών συμφωνεί σχετικά·

γ) να παρουσιάζει τις απόψεις της ενώπιον των αρμόδιων αρχών, κατά την άσκηση των εποπτικών της δραστηριοτήτων βάσει του άρθρου 35 της σύμβασης της Γενεύης, σχετικά με τις ατομικές αιτήσεις διεθνούς προστασίας σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται επίσης σε οργάνωση που εργάζεται στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους εξ ονόματος του UNHCR βάσει συμφωνίας με αυτό το κράτος μέλος.

Άρθρο 30

Συλλογή πληροφοριών σχετικά με ατομικές περιπτώσεις

Για τον σκοπό της εξέτασης ατομικών περιπτώσεων, τα κράτη μέλη:

α) δεν αποκαλύπτουν τις πληροφορίες που αφορούν ατομικές αιτήσεις διεθνούς προστασίας, ή το γεγονός ότι έχει υποβληθεί αίτηση, στους φερόμενους ως υπεύθυνους της δίωξης ή της πρόκλησης σοβαρής βλάβης·

β) δεν ζητούν πληροφορίες από τους φερόμενους ως υπεύθυνους της δίωξης ή της πρόκλησης σοβαρής βλάβης κατά τρόπο που θα είχε ως αποτέλεσμα να τους αποκαλυφθεί άμεσα το γεγονός ότι ο αιτών έχει υποβάλει αίτηση ασύλου και θα έδινε σε κίνδυνο τη σωματική ακεραιότητα του αιτούντος ή των εξαρτώμενων από αυτόν προσώπων ή την ελευθερία και την ασφάλεια των μελών της οικογενείας του που εξακολουθούν να ζουν στη χώρα καταγωγής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΒΑΘΜΟ

ΤΜΗΜΑ I

Άρθρο 31

Διαδικασία εξέτασης

1. Τα κράτη μέλη εξετάζουν τις αιτήσεις διεθνούς προστασίας στο πλαίσιο διαδικασίας εξέτασης σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου II.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η διαδικασία εξέτασης ολοκληρώνεται το ταχύτερο δυνατό με την επιφύλαξη κατάλληλης και πλήρους εξέτασης.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η διαδικασία εξέτασης ολοκληρώνεται εντός έξι μηνών από την κατάθεση της αίτησης.

Όταν αίτηση υπόκειται στη διαδικασία του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, η προθεσμία των έξι μηνών αρχίζει από τη στιγμή κατά την οποία ορίζεται ένα κράτος μέλος ως υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης, σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, ο αιτών βρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους και τον έχει αναλάβει η αρμόδια αρχή.

Τα κράτη μέλη δύνανται να παρατείνουν την προθεσμία των έξι μηνών που ορίζεται στην παρούσα παράγραφο για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο από εννέα επιπλέον μήνες, σε περιπτώσεις στις οποίες:

α) ανακύπτουν περίπλοκα ουσιαστικά και/ή νομικά ζητήματα·

β) μεγάλος αριθμός υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών αιτούνται ταυτόχρονα διεθνή προστασία, γεγονός που καθιστά στην πράξη πολύ δύσκολη την ολοκλήρωση της διαδικασίας εντός της προθεσμίας των έξι μηνών·

γ) η καθυστέρηση μπορεί να αποδοθεί σαφώς στη μη συμμόρφωση του αιτούντος με τις υποχρεώσεις του δυνάμει του άρθρου 13.

Κατ' εξαίρεση, τα κράτη μέλη, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, υπερβαίνουν τις προθεσμίες της παρούσας παραγράφου κατά τρεις μήνες το πολύ, εφόσον είναι απαραίτητο για την κατάλληλη και πλήρη εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

4. Με την επιφύλαξη των άρθρων 13 και 18 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, τα κράτη μέλη μπορούν να αναβάλουν την ολοκλήρωση της διαδικασίας εξέτασης στην περίπτωση που δεν μπορεί εύλογα να αναμένεται από την αποφαινόμενη αρχή να αποφασίσει εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 3 λόγω της αβέβαιης κατάστασης στη χώρα καταγωγής η οποία αναμένεται να είναι πρόσκαιρη. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη:

α) επανεξετάζουν την κατάσταση στη χώρα καταγωγής τουλάχιστον ανά έξι μήνες·

β) ενημερώνουν τους ενδιαφερόμενους αιτούντες εντός εύλογου χρονικού διαστήματος σχετικά με τους λόγους της αναβολής·

γ) ενημερώνουν την Επιτροπή εντός εύλογου χρονικού διαστήματος σχετικά με την αναβολή των διαδικασιών για τη χώρα καταγωγής·

5. Εν πάση περιπτώσει, τα κράτη μέλη ολοκληρώνουν τη διαδικασία εξέτασης το αργότερο εντός 21 μηνών μετά την κατάθεση της αίτησης.

6. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όταν δεν μπορεί να ληφθεί απόφαση εντός εξαμήνου, ο ενδιαφερόμενος αιτών:

α) ενημερώνεται σχετικά με την καθυστέρηση· και

β) λαμβάνει, κατόπιν αιτήσεως, πληροφορίες σχετικά με τους λόγους της καθυστέρησης και τον χρόνο κατά τον οποίο αναμένεται η απόφαση επί της αιτήσεώς του.

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να δώσουν προτεραιότητα στην εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου II ιδίως:

α) όταν η αίτηση είναι πιθανόν να θεωρηθεί ως βάσιμη·

β) όταν ο αιτών είναι ευάλωτο πρόσωπο, κατά την έννοια του άρθρου 22 της οδηγίας 2013/33/ΕΕ, ή χρειάζεται ειδικές διαδικαστικές εγγυήσεις, ιδίως οι ασυνόδευτοι ανήλικοι.

8. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ότι μια διαδικασία εξέτασης σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου II μπορεί να επιταχυνθεί και/ή να διενεργηθεί στα σύνορα ή σε ζώνες διέλευσης σύμφωνα με το άρθρο 43, εφόσον:

α) ο αιτών, κατά την υποβολή της αίτησης και την παρουσίαση των περιστατικών, απλώς έθεσε θέματα τα οποία είναι άνευσημασίας για την εξέταση του εάν πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί δικαιούχος διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ· ή

β) ο αιτών προέρχεται από ασφαλή χώρα καταγωγής κατά την έννοια της οδηγίας αυτής· ή

γ) ο αιτών παραπλάνησε τις αρχές με την παρουσίαση ψευδών πληροφοριών ή εγγράφων ή με την απόκρυψη σχετικών πληροφοριών ή εγγράφων όσον αφορά την ταυτότητα και/ή την ιθαγένειά του, που μπορούσαν να επηρεάσουν αρνητικά την απόφαση· ή

δ) είναι πιθανόν ότι ο αιτών έχει καταστρέψει ή πετάξει κακόπιστα έγγραφο ταυτότητας ή ταξιδιωτικό έγγραφο που θα βοηθούσε στον προσδιορισμό της ταυτότητας ή της ιθαγένειάς του· ή

ε) ο αιτών έχει παρουσιάσει προδήλως ασυνεπείς και αντιφατικές πληροφορίες, ή σαφώς ψευδείς ή προφανώς απίθανες πληροφορίες οι οποίες έρχονται σε αντίθεση με επαρκώς τεκμηριωμένες πληροφορίες της χώρας καταγωγής, καθιστώντας έτσι σαφώς μη πειστική τη δήλωσή του ως προς το εάν πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τον χαρακτηρισμό του ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ· ή

στ) ο αιτών έχει υποβάλει μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας, η οποία είναι απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 5· ή

ζ) ο αιτών υποβάλει την αίτηση μόνο για να καθυστερήσει ή να εμποδίσει την εκτέλεση προγενέστερης ή επικείμενης απόφασης που θα οδηγούσε στην απομάκρυνσή του ή

η) ο αιτών εισήλθε παράνομα στο έδαφος του κράτους μέλους ή παρέτεινε παράνομα τη διαμονή του και, χωρίς σοβαρό λόγο, δεν παρουσιάστηκε στις αρχές ή δεν υπέβαλε αίτηση για διεθνή προστασία το συντομότερο δυνατό, δεδομένων των συνθηκών της εισόδου του· ή

θ) ο αιτών αρνείται να συμμορφωθεί με την υποχρέωση λήψης των δακτυλικών αποτυπωμάτων του, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 603/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση του «Eurodac» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων για την αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013 για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα και σχετικά με αιτήσεις της αντιπαραβολής με τα δεδομένα Eurodac που υποβάλλουν οι αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών και η Ευρωπόλ για σκοπούς επιβολής του νόμου ⁽¹⁾· ή

ι) ο αιτών ενδέχεται, για σοβαρούς λόγους, να θεωρείται ότι συνιστά κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη του κράτους μέλους, ή έχει απελαθεί διά της βίας για σοβαρούς λόγους δημόσιας ασφάλειας ή δημόσιας τάξης δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας.

9. Τα κράτη μέλη ορίζουν προθεσμίες για την έκδοση απόφασης κατά την πρωτοβάθμια διαδικασία σύμφωνα με την παράγραφο 8. Οι προθεσμίες αυτές είναι εύλογες.

Με την επιφύλαξη των παραγράφων 3 έως 5, τα κράτη μέλη μπορούν να παρατείνουν τις προθεσμίες, εφόσον είναι απαραίτητο για την κατάλληλη και πλήρη εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας.

Άρθρο 32

Αβάσιμες αιτήσεις

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 27, τα κράτη μέλη μπορούν να απορρίψουν αίτηση ως αβάσιμη εφόσον η αποφαινόμενη αρχή διαπιστώσει ότι ο αιτών δεν πληροί τις προϋποθέσεις για χορήγηση καθεστώτος διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ.

2. Στις περιπτώσεις αβάσιμων αιτήσεων για τις οποίες ισχύουν οποιεσδήποτε από τις περιστάσεις που απαριθμούνται στο άρθρο 31 παράγραφος 8, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να θεωρούν μια αίτηση προδηλώς αβάσιμη, εφόσον λαμβάνει το χαρακτηρισμό αυτό στην εθνική νομοθεσία.

ΤΜΗΜΑ II

Άρθρο 33

Περιπτώσεις απαράδεκτων αιτήσεων

1. Πέραν των περιπτώσεων κατά τις οποίες μια αίτηση δεν εξετάζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013, τα κράτη μέλη δεν οφείλουν να εξετάζουν εάν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις για διεθνή προστασία σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ όταν μια αίτηση θεωρείται ως απαράδεκτη δυνάμει του παρόντος άρθρου.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεωρήσουν αίτηση για διεθνή προστασία ως απαράδεκτη μόνο εάν:

α) η διεθνής προστασία έχει χορηγηθεί από άλλο κράτος μέλος·

β) μια χώρα που δεν είναι κράτος μέλος θεωρείται ως πρώτη χώρα ασύλου για τον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 35·

γ) μια χώρα που δεν είναι κράτος μέλος θεωρείται ως ασφαλής τρίτη χώρα για τον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 38·

δ) η αίτηση είναι μεταγενέστερη αίτηση στο πλαίσιο της οποίας δεν προέκυψαν ή υποβλήθηκαν από τον αιτούντα νέα στοιχεία ή πορίσματα σχετικά με την εξέταση του εάν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί δικαιούχος διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ· ή

ε) πρόσωπο εξαρτώμενο από τον αιτούντα υποβάλει αίτηση, αφού το πρόσωπο αυτό έχει συναινέσει, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 να αποτελεί η περίπτωση του τμήμα αίτησης υποβαλλόμενης για λογαριασμό του και δεν υπάρχουν στοιχεία σχετικά με την κατάσταση του προσώπου αυτού τα οποία να δικαιολογούν την υποβολή χωριστής αίτησης.

Άρθρο 34

Ειδικοί κανόνες σχετικά με τη συνέντευξη για το παραδεκτό της αίτησης

1. Πριν από τη λήψη απόφασης από την αποφαινόμενη αρχή για το παραδεκτό αίτησης διεθνούς προστασίας, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στους αιτούντες να εκθέσουν τις απόψεις τους σχετικά με την εφαρμογή των λόγων που προβλέπει το άρθρο 33 στην περίπτωση τους. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη προβαίνουν σε προσωπική συνέντευξη σχετικά με το παραδεκτό της αίτησης. Τα κράτη μέλη δύνανται κατ' εξαίρεση να μην εφαρμόσουν την παρούσα διάταξη μόνο σύμφωνα με το άρθρο 42 σε περιπτώσεις μεταγενέστερων αιτήσεων.

Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφος 2 στοιχείο α) της παρούσας οδηγίας και του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η προσωπική συνέντευξη για το παραδεκτό της αίτησης διεθνούς προστασίας διενεργείται από το προσωπικό αρχών διαφορετικών της αποφαινόμενης αρχής. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το προσωπικό αυτό να έχει λάβει εκ των προτέρων την απαραίτητη βασική κατάρτιση, ιδίως όσον αφορά το διεθνές δίκαιο περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το κεκτημένο της Ένωσης για το άσυλο και τις τεχνικές της συνέντευξης.

ΤΜΗΜΑ III

Άρθρο 35

Έννοια της πρώτης χώρας ασύλου

Μια χώρα μπορεί να θεωρηθεί ως πρώτη χώρα ασύλου για ένα συγκεκριμένο αιτούντα εάν:

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- α) έχει αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας από τη χώρα αυτή και απολαύει ακόμη της σχετικής προστασίας· ή
- β) απολαύει άλλης επαρκούς προστασίας στην εν λόγω χώρα, επωφελούμενος μεταξύ άλλων από την αρχή της μη επαναπροώθησης,

με την προϋπόθεση ότι θα γίνει εκ νέου δεκτός στη χώρα αυτή.

Κατά την εφαρμογή της έννοιας της πρώτης χώρας ασύλου στη συγκεκριμένη περίπτωση του αιτούντος, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τους το άρθρο 38 παράγραφος 1. Δίδεται στον αιτούντα η δυνατότητα να αμφισβητήσει την εφαρμογή της έννοιας της πρώτης χώρας ασύλου στη συγκεκριμένη περίπτωση του.

Άρθρο 36

Έννοια της ασφαλούς χώρας καταγωγής

1. Τρίτη χώρα που έχει χαρακτηριστεί ως ασφαλής χώρα καταγωγής σύμφωνα με την παρούσα οδηγία μπορεί, έπειτα από ατομική εξέταση της αίτησης, να θεωρηθεί ως ασφαλής χώρα καταγωγής για συγκεκριμένο αιτούντα μόνο εφόσον ο αιτών:

- α) έχει την ιθαγένεια της χώρας αυτής· ή
- β) είναι ανιθαγενής και είχε προηγουμένως τη συνήθη διαμονή του στην εν λόγω χώρα

και δεν έχει προβάλει σοβαρούς λόγους για να θεωρηθεί ότι η χώρα δεν είναι ασφαλής χώρα καταγωγής υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες στις οποίες ευρίσκεται και όσον αφορά τον χαρακτηρισμό του ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ.

2. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν στην εθνική νομοθεσία τους περαιτέρω κανόνες και λεπτομερείς διατάξεις για την εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς τρίτης χώρας.

Άρθρο 37

Εθνικός χαρακτηρισμός τρίτων χωρών ως ασφαλών χωρών καταγωγής

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν ή να θεσπίζουν νομοθεσία που προβλέπει, σύμφωνα με το παράρτημα I, τον εθνικό χαρακτηρισμό ασφαλών χωρών καταγωγής για την εξέταση αιτήσεων διεθνούς προστασίας.

2. Τα κράτη μέλη επανεξετάζουν τακτικά την κατάσταση στις τρίτες χώρες που χαρακτηρίζονται ασφαλείς χώρες καταγωγής σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

3. Η αξιολόγηση του κατά πόσον μια τρίτη χώρα είναι ασφαλής χώρα καταγωγής σύμφωνα με το παρόν άρθρο βασίζεται σε σειρά πηγών πληροφοριών, περιλαμβανομένων ειδικότερα πληροφοριών από άλλα κράτη μέλη, την ΕΥΥΑ, τον UNHCR, το Συμβούλιο της Ευρώπης και άλλους σχετικούς διεθνείς οργανισμούς.

4. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις χώρες που χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς χώρες καταγωγής βάσει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 38

Έννοια των ασφαλών τρίτων χωρών

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν την έννοια των ασφαλών τρίτων χωρών μόνο εφόσον οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι η μεταχείριση του αιτούντος διεθνή προστασία στην οικεία τρίτη χώρα θα πληροί τα εξής κριτήρια:

- α) δεν απειλούνται η ζωή και η ελευθερία λόγω φυλής, θρησκείας, ιθαγένειας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων·
- β) δεν υπάρχει κίνδυνος σοβαρής βλάβης, όπως ορίζεται στην οδηγία 2011/95/ΕΕ·
- γ) τηρείται η αρχή της μη επαναπροώθησης σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης·
- δ) τηρείται η απαγόρευση της απομάκρυνσης κατά παράβαση του δικαιώματος αποφυγής των βασανιστηρίων και της σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης, όπως ορίζεται στο διεθνές δίκαιο· και
- ε) υπάρχει η δυνατότητα να ζητηθεί το καθεστώς του πρόσφυγα και, στην περίπτωση που ο αιτών αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας, να του χορηγηθεί προστασία σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης.

2. Η εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς τρίτης χώρας υπόκειται στους κανόνες του εθνικού δικαίου, περιλαμβανομένων:

- α) των κανόνων που απαιτούν σύνδεσμο μεταξύ του αιτούντος και της οικείας τρίτης χώρας, βάσει της οποίας θα ήταν εύλογο για τον αιτούντα να μεταβεί στη συγκεκριμένη χώρα·
- β) των κανόνων σχετικά με τη μεθοδολογία που πρέπει να ακολουθούν οι αρμόδιες αρχές προκειμένου να κρίνουν ότι η έννοια της ασφαλούς τρίτης χώρας μπορεί να εφαρμοσθεί σε συγκεκριμένη χώρα ή συγκεκριμένο αιτούντα. Η μεθοδολογία αυτή μπορεί π.χ. να περιλαμβάνει μια εξέταση του ασφαλούς χαρακτήρα της χώρας για συγκεκριμένο αιτούντα και/ή τον εθνικό χαρακτηρισμό των χωρών που θεωρούνται ως γενικά ασφαλείς·
- γ) των κανόνων σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο οι οποίοι επιτρέπουν να εξετάζεται χωριστά κατά πόσον η οικεία τρίτη χώρα είναι ασφαλής για συγκεκριμένο αιτούντα και οι οποίοι επιτρέπουν, τουλάχιστον, στον αιτούντα να προσβάλλει την εφαρμογή της έννοιας της ασφαλούς τρίτης χώρας επικαλούμενος ως λόγο το γεγονός ότι η τρίτη χώρα δεν είναι ασφαλής υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες στις οποίες ευρίσκεται. Ο αιτών έχει επίσης τη δυνατότητα να αμφισβητήσει την ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ αυτού και της τρίτης χώρας σύμφωνα με το στοιχείο α).

3. Κατά την εφαρμογή απόφασης που βασίζεται αποκλειστικά στο παρόν άρθρο, τα κράτη μέλη:

α) ενημερώνουν σχετικά τον αιτούντα· και

β) του χορηγούν έγγραφο με το οποίο ενημερώνονται οι αρχές της εν λόγω τρίτης χώρας, στη γλώσσα της χώρας αυτής, ότι η αίτηση δεν έχει εξετασθεί επί της ουσίας.

4. Όταν η τρίτη χώρα δεν επιτρέπει στον αιτούντα να εισέλθει στο έδαφός της, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε αυτός να έχει πρόσβαση σε διαδικασία σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις που περιγράφονται στο κεφάλαιο II.

5. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν περιοδικώς την Επιτροπή σχετικά με τις χώρες έναντι των οποίων εφαρμόζεται η αρχή αυτή σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 39

Έννοια της ευρωπαϊκής ασφαλούς τρίτης χώρας

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η εξέταση της αίτησης διεθνούς προστασίας και της ασφάλειας του αιτούντος υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες στις οποίες ευρίσκεται, όπως περιγράφεται στο κεφάλαιο II, δεν διεξάγεται ή δεν διεξάγεται πλήρως όταν η αρμόδια αρχή διαπιστώνει βάσει των γεγονότων ότι ο αιτών επιδιώκει να εισέλθει ή έχει μόλις εισέλθει παράνομα στο έδαφος της χώρας της από ασφαλή τρίτη χώρα σύμφωνα με την παράγραφο 2.

2. Μια τρίτη χώρα μπορεί να θεωρηθεί ως ασφαλής τρίτη χώρα κατά την έννοια της παραγράφου 1 μόνον εφόσον:

α) έχει επικυρώσει και τηρεί τις διατάξεις της σύμβασης της Γενεύης χωρίς γεωγραφικούς περιορισμούς·

β) εφαρμόζει διαδικασία ασύλου προβλεπόμενη από τη νομοθεσία· και

γ) έχει επικυρώσει την ευρωπαϊκή σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και τηρεί τις διατάξεις της, περιλαμβανομένων των κανόνων περί πραγματικής προσφυγής.

3. Ο αιτών έχει τη δυνατότητα να αμφισβητήσει την εφαρμογή της έννοιας της ευρωπαϊκής ασφαλούς τρίτης χώρας επειδή οι συνθήκες στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα δεν είναι ασφαλείς όσον αφορά την ιδιαίτερη περίπτωση του.

4. Τα οικεία κράτη μέλη θεσπίζουν στην εθνική νομοθεσία τους τις λεπτομερείς διατάξεις για την εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 και ορίζουν τις συνέπειες των αποφάσεων δυνάμει των διατάξεων αυτών σύμφωνα με την αρχή της μη επαναπροώθησης, συμπεριλαμβανομένης της πρόβλεψης εξαιρέσεων από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου για ανθρωπιστικούς ή πολιτικούς λόγους ή για λόγους δημοσίου διεθνούς δικαίου.

5. Κατά την εφαρμογή απόφασης που βασίζεται αποκλειστικά στο παρόν άρθρο, τα οικεία κράτη μέλη:

α) ενημερώνουν σχετικά τον αιτούντα· και

β) του χορηγούν έγγραφο με το οποίο ενημερώνονται οι αρχές της εν λόγω τρίτης χώρας, στη γλώσσα της χώρας αυτής, ότι η αίτηση δεν έχει εξετασθεί επί της ουσίας.

6. Όταν η ασφαλής τρίτη χώρα δεν δέχεται εκ νέου τον αιτούντα, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε αυτός να έχει πρόσβαση σε διαδικασία σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις που περιγράφονται στο κεφάλαιο II.

7. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν περιοδικώς την Επιτροπή σχετικά με τις χώρες έναντι των οποίων ισχύει η έννοια αυτή σύμφωνα με το παρόν άρθρο.

ΤΜΗΜΑ IV

Άρθρο 40

Μεταγενέστερες αιτήσεις

1. Όταν ένα πρόσωπο που έχει υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας σε κράτος μέλος προβαίνει σε περαιτέρω διαβήματα ή υποβάλλει μεταγενέστερη αίτηση στο ίδιο κράτος μέλος, το εν λόγω κράτος μέλος εξετάζει τα περαιτέρω διαβήματα ή τα στοιχεία της μεταγενέστερης αίτησης στο πλαίσιο της εξέτασης της προηγούμενης αίτησης ή της εξέτασης της αίτησης επανεξέτασης ή του ένδικου μέσου, εφόσον οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λάβουν υπόψη τους και να εξετάσουν όλα τα στοιχεία στα οποία βασίζονται τα περαιτέρω διαβήματα ή η μεταγενέστερη αίτηση στο πλαίσιο αυτό.

2. Κατά τη λήψη απόφασης σχετικά με το παραδεκτό αίτησης για διεθνή προστασία σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο δ), η μεταγενέστερη αίτηση διεθνούς προστασίας υποβάλλεται καταρχήν σε προκαταρκτική εξέταση προκειμένου να καθοριστεί εάν προέκυψαν ή υποβλήθηκαν από τον αιτούντα νέα στοιχεία ή πορίσματα σχετικά με την εξέταση του εάν ο αιτών πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τον χαρακτηρισμό του ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ.

3. Εάν η προκαταρκτική εξέταση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 καταλήξει στο συμπέρασμα ότι νέα στοιχεία ή πορίσματα έχουν προκύψει ή υποβληθεί από τον αιτούντα τα οποία αυξάνουν σημαντικά τις πιθανότητες χαρακτηρισμού του αιτούντος ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας δυνάμει της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, η αίτηση εξετάζεται περαιτέρω σύμφωνα με το κεφάλαιο II. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβάλουν άλλους λόγους για την περαιτέρω εξέταση μεταγενέστερης αίτησης.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η αίτηση εξετάζεται περαιτέρω μόνο εάν ο συγκεκριμένος αιτών, χωρίς υπαιτιότητα του, δεν μπόρεσε να επικαλεσθεί τα στοιχεία που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου κατά την προηγούμενη διαδικασία, ιδίως με την άσκηση του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 46.

5. Σε περίπτωση μη περαιτέρω εξέτασης μιας μεταγενέστερης αίτησης δυνάμει του παρόντος άρθρου, η αίτηση θεωρείται απαράδεκτη σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο δ).

6. Η διαδικασία του παρόντος άρθρου μπορεί να εφαρμόζεται επίσης και στην περίπτωση:

α) εξαρτωμένου προσώπου το οποίο υποβάλλει αίτηση αφού έχει συνανέσει, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2, να αποτελέσει η περίπτωση του τμήμα αίτησης η οποία υποβάλλεται για λογαριασμό του· και/ή

β) άγαμου ανηλικού ο οποίος υποβάλλει αίτηση μετά από την υποβολή αίτησης για λογαριασμό του δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 5 στοιχείο γ).

Στις εν λόγω περιπτώσεις, η προκαταρκτική εξέταση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 θα αφορά την ενδεχόμενη ύπαρξη στοιχείων που να δικαιολογούν την υποβολή χωριστής αίτησης εκ μέρους του εξαρτωμένου προσώπου ή του άγαμου ανηλικού.

7. Εφόσον ένα πρόσωπο έναντι του οποίου πρέπει να εκτελεσθεί απόφαση μεταφοράς σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 604/2013 προβαίνει σε περαιτέρω διαβήματα ή υποβάλλει μεταγενέστερη αίτηση στο κράτος μέλος που προβαίνει στη μεταφορά, τα εν λόγω διαβήματα ή μεταγενέστερες αιτήσεις εξετάζονται από το αρμόδιο κράτος μέλος, όπως ορίζεται στον εν λόγω κανονισμό, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 41

Εξαιρέσεις από το δικαίωμα παραμονής σε περίπτωση μεταγενέστερης αίτησης

1. Τα κράτη μέλη προβαίνουν σε εξαίρεση από το δικαίωμα παραμονής στο έδαφος όταν ένα πρόσωπο:

α) έχει υποβάλει πρώτη μεταγενέστερη αίτηση, η οποία δεν εξετάζεται περαιτέρω βάσει του άρθρου 40 παράγραφος 5, απλώς για να καθυστερήσει ή να παρεμποδίσει την εκτέλεση απόφασης, η οποία θα οδηγούσε στην άμεση απομάκρυνσή του από το συγκεκριμένο κράτος μέλος· ή

β) υποβάλλει δεύτερη μεταγενέστερη αίτηση στο ίδιο κράτος μέλος, μετά την έκδοση τελεσίδικης απόφασης με την οποία η πρώτη μεταγενέστερη αίτηση κρίνεται απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 5, ή μετά την έκδοση τελεσίδικης απόφασης με την οποία απορρίπτεται η εν λόγω αίτηση ως αβάσιμη.

Τα κράτη μέλη δύνανται να προβαίνουν σε αυτήν την εξαίρεση, μόνο όταν η αποφαινόμενη αρχή θεωρεί ότι η απόφαση επιστροφής δεν θα οδηγήσει σε άμεση ή έμμεση επαναπροώθηση κατά παράβαση των διεθνών και ενωσιακών υποχρεώσεων του οικείου κράτους μέλους.

2. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης:

α) να παρεκκλίνουν από τις προθεσμίες που ισχύουν κανονικά για τις συνοπτικές διαδικασίες, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, όταν η διαδικασία εξέτασης επιπεύδεται σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο ζ)·

β) να παρεκκλίνουν από τις προθεσμίες που ισχύουν κανονικά για τις διαδικασίες κρίσης του παραδεκτού που προβλέπονται στα άρθρα 33 και 34, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο· και/ή

γ) να παρεκκλίνουν από το άρθρο 46 παράγραφος 8.

Άρθρο 42

Διαδικαστικοί κανόνες

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αιτούντες των οποίων η αίτηση υπόκειται σε προκαταρκτική εξέταση σύμφωνα με το άρθρο 40 να απολαμβάνουν των εγγυήσεων που απαριθμούνται στο άρθρο 12 παράγραφος 1.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν στην εθνική τους νομοθεσία κανόνες για την προκαταρκτική εξέταση σύμφωνα με το άρθρο 40. Οι κανόνες αυτοί μπορούν μεταξύ άλλων:

α) να υποχρεώνουν τον συγκεκριμένο αιτούντα να αναφέρει τα γεγονότα και να παρέχει αποδεικτικά στοιχεία που να δικαιολογούν τη νέα διαδικασία·

β) να επιτρέπουν τη διεξαγωγή της προκαταρκτικής εξέτασης μόνο βάσει γραπτών παρατηρήσεων χωρίς προσωπική συνέντευξη, εξαιρουμένων των περιπτώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 40 παράγραφος 6.

Οι κανόνες αυτοί δεν πρέπει να καθιστούν αδύνατη την πρόσβαση των αιτούντων σε νέα διαδικασία ούτε να οδηγούν πρακτικώς στη ματαίωση ή στο σοβαρό περιορισμό της πρόσβασης αυτής.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε ο αιτών να ενημερώνεται καταλλήλως για την έκβαση της προκαταρκτικής εξέτασης και, αν η αίτηση δεν θα εξετασθεί περαιτέρω, για τους λόγους και για τις δυνατότητες άσκησης ένδικου μέσου ή υποβολής αίτησης επανεξέτασης της απόφασης.

ΤΜΗΜΑ V

Άρθρο 43

Διαδικασίες στα σύνορα

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν διαδικασίες, σύμφωνα με τις βασικές αρχές και εγγυήσεις του κεφαλαίου II, προκειμένου να αποφασίζουν, στα σύνορα ή τις ζώνες διέλευσης των κρατών μελών, σχετικά με:

α) το παραδεκτό μιας αίτησης, δυνάμει του άρθρου 33, που υποβάλλεται στα σημεία αυτά· και/ή

β) την ουσία μιας αίτησης σε διαδικασία δυνάμει του άρθρου 31 παράγραφος 8.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η απόφαση στο πλαίσιο των διαδικασιών της παραγράφου 1 να λαμβάνεται εντός εύλογης προθεσμίας. Αν δεν έχει ληφθεί απόφαση εντός τεσσάρων εβδομάδων, επιτρέπεται στον αιτούντα η είσοδος στο έδαφος του κράτους μέλους προκειμένου να εξετασθεί η αίτησή του σύμφωνα με τις λοιπές διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

3. Στην περίπτωση αφίξεων που αφορούν μεγάλο αριθμό υπηκόων τρίτων χωρών ή ανιθαγενών οι οποίοι υποβάλλουν αιτήσεις διεθνούς προστασίας στα σύνορα ή σε ζώνη διέλευσης, με αποτέλεσμα να είναι αδύνατη στην πράξη η εκεί εφαρμογή της παραγράφου 1, οι εν λόγω διαδικασίες μπορούν να εφαρμόζονται επίσης όπου και επί όσο χρονικό διάστημα φιλοξενούνται κανονικά οι συγκεκριμένοι υπήκοοι τρίτων χωρών ή ανιθαγενείς σε σημεία πλησίον των συνόρων ή της ζώνης διέλευσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΝΑΚΛΗΣΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Άρθρο 44

Ανάκληση διεθνούς προστασίας

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να μπορεί να αρχίζει εξέταση για την ανάκληση διεθνούς προστασίας συγκεκριμένου προσώπου, όταν έρχονται στο φως νέα στοιχεία ή πορίσματα που δείχνουν ότι υπάρχουν λόγοι επανεξέτασης της διεθνούς προστασίας του.

Άρθρο 45

Διαδικαστικοί κανόνες

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όταν η αρμόδια αρχή εξετάζει το ενδεχόμενο ανάκλησης διεθνούς προστασίας υπηκόου τρίτης χώρας ή ανιθαγενούς σύμφωνα με το άρθρο 14 ή 19 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, ο ενδιαφερόμενος απολαύει των ακόλουθων εγγυήσεων:

- α) ενημερώνεται εγγράφως ότι η αρμόδια αρχή επανεξετάζει αν συγκεντρώνει τις απαραίτητες προϋποθέσεις για να είναι δικαιούχος διεθνούς προστασίας και ενημερώνεται επίσης για τους λόγους της επανεξέτασης αυτής και
- β) έχει τη δυνατότητα να προβάλει, στο πλαίσιο προσωπικής συνέντευξης σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο β) και τα άρθρα 14 έως 17 ή με γραπτή δήλωση, τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι δεν πρέπει να ανακληθεί η διεθνής προστασία του.

2. Επιπλέον, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας που καθορίζεται στην παράγραφο 1:

- α) η αρμόδια αρχή είναι σε θέση να λαμβάνει ακριβείς και επίκαιρες πληροφορίες από διάφορες πηγές, όπως, ανάλογα με την περίπτωση, πληροφορίες από την ΕΥΥΑ και τον UNHCR, όσον

αφορά τη γενική κατάσταση που επικρατεί στις χώρες καταγωγής των ενδιαφερομένων προσώπων· και

- β) όταν συλλέγονται πληροφορίες σχετικά με τη συγκεκριμένη περίπτωση προκειμένου να επανεξετασθεί η διεθνής προστασία, οι πληροφορίες αυτές δεν λαμβάνονται από τους υπεύθυνους της δίωξης ή της πρόκλησης σοβαρής βλάβης κατά τρόπο που θα είχε ως αποτέλεσμα να πληροφορούνται απευθείας οι εν λόγω φορείς ότι ο ενδιαφερόμενος είναι δικαιούχος διεθνούς προστασίας του οποίου το καθεστώς είναι υπό επανεξέταση, ή να τίθεται σε κίνδυνο η σωματική ακεραιότητα του ενδιαφερομένου ή των προσώπων που εξαρτώνται από αυτόν, ή η ελευθερία και η ασφάλεια των μελών της οικογενείας του που εξακολουθούν να διαμένουν στη χώρα καταγωγής.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η απόφαση της αρμόδιας αρχής να ανακαλέσει τη διεθνή προστασία δίδεται γραπτώς. Η απόφαση αναφέρει τους πραγματικούς και νομικούς λόγους και παρέχεται γραπτώς πληροφορίες σχετικά με τις δυνατότητες προσβολής της απόφασης.

4. Μόλις ληφθεί από την αρμόδια αρχή η απόφαση περί ανάκλησης διεθνούς προστασίας, ισχύουν εξίσου τα άρθρα 20 και 22, το άρθρο 23 παράγραφος 1 και το άρθρο 29.

5. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1 έως 4 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι η διεθνής προστασία εκπνέει εκ του νόμου εάν ο δικαιούχος διεθνούς προστασίας έχει παραιτηθεί κατά τρόπο κατηγορηματικό από την αναγνώρισή του ως δικαιούχου διεθνούς προστασίας. Ένα κράτος μέλος μπορεί ακόμη να θεσπίσει διάταξη σύμφωνα με την οποία η διεθνής προστασία εκπνέει εκ του νόμου σε περίπτωση που ο δικαιούχος διεθνούς προστασίας έχει αποκτήσει την ιθαγένεια του εν λόγω κράτους μέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΕΝΔΙΚΟΥ ΜΕΣΟΥ

Άρθρο 46

Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αιτούντες να έχουν δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου κατά των ακόλουθων αποφάσεων:

- α) απόφαση επί της αιτήσεως διεθνούς προστασίας, περιλαμβανομένων των αποφάσεων:
 - i) με τις οποίες κρίνουν αίτηση ως αβάσιμη όσον αφορά το καθεστώς του πρόσφυγα και/ή το καθεστώς επικουρικής προστασίας,
 - ii) με τις οποίες η αίτηση κρίνεται ως απαράδεκτη σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2,
 - iii) που λαμβάνονται στα σύνορα ή τις ζώνες διέλευσης κράτους μέλους όπως περιγράφεται στο άρθρο 43 παράγραφος 1,

iv) να μη διεξαχθεί εξέταση σύμφωνα με το άρθρο 39·

β) άρνηση να αρχίσει εκ νέου η εξέταση της αίτησης η οποία σταμάτησε σύμφωνα με τα άρθρα 27 και 28·

γ) απόφαση ανάκλησης διεθνούς προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 45.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα πρόσωπα τα οποία έχει αναγνωρίσει η αποφαινόμενη αρχή ότι πληρούν τις προϋποθέσεις επικουρικής προστασίας να έχουν δικαίωμα πραγματικής προσφυγής δυνάμει της παραγράφου 1 έναντι της απόφασης που κρίνει αίτηση ως αβάσιμη όσον αφορά το καθεστώς του πρόσφυγα.

Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 στοιχείο γ), όταν το καθεστώς επικουρικής προστασίας το οποίο χορηγείται από κράτος μέλος παρέχει τα ίδια δικαιώματα και ευεργετήματα με αυτά που παρέχει το καθεστώς του πρόσφυγα δυνάμει του ενωσιακού και εθνικού δικαίου, το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να θεωρήσει απαράδεκτη την προσφυγή κατά απόφασης με την οποία κρίνεται αίτηση ως αβάσιμη όσον αφορά το καθεστώς του πρόσφυγα λόγω ανεπαρκούς ενδιαφέροντος του αιτούντος για τη συνέχιση της διαδικασίας.

3. Προκειμένου να τηρούν τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η πραγματική προσφυγή να εξασφαλίζει πλήρη και *ex nunc* εξέταση τόσο των πραγματικών όσο και των νομικών ζητημάτων, ιδίως, κατά περίπτωση, εξέταση των αναγκών διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ, τουλάχιστον κατά τις διαδικασίες άσκησης ένδικου μέσου ενώπιον πρωτοβάθμιου δικαστηρίου.

4. Τα κράτη μέλη ορίζουν εύλογες προθεσμίες και θεσπίζουν τις λοιπές απαιτούμενες διατάξεις για την άσκηση του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής από τον αιτούντα σύμφωνα με την παράγραφο 1. Οι προθεσμίες δεν καθιστούν αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση του εν λόγω δικαιώματος.

Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να προβλέπουν αυτεπάγγελτη επανεξέταση των αποφάσεων που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 43.

5. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 6, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στους αιτούντες να παραμείνουν στο έδαφός τους μέχρι να λήξει η προθεσμία εντός της οποίας μπορούν να ασκήσουν το δικαίωμά τους σε πραγματική προσφυγή και, σε περίπτωση άσκησης εντός της προθεσμίας του εν λόγω δικαιώματος, εν αναμονή της έκβασης της προσφυγής.

6. Σε περίπτωση απόφασης:

α) με την οποία κρίνεται μια αίτηση προδήλως αβάσιμη, σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 2, ή αβάσιμη μετά την εξέταση, σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 8, εξαιρουμένων των

περιπτώσεων κατά τις οποίες οι αποφάσεις βασίζονται στις περιστάσεις του άρθρου 31 παράγραφος 8 στοιχείο η)·

β) με την οποία κρίνεται μια αίτηση απαράδεκτη, σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο α), β) ή δ)·

γ) με την οποία απορρίπτεται η επανεξέταση της υπόθεσης του αιτούντος αφότου έχει σταματήσει, σύμφωνα με το άρθρο 28· ή

δ) μη εξέτασης ή μη πλήρους εξέτασης της αίτησης, σύμφωνα με το άρθρο 39,

η δυνατότητα παραμονής του αιτούντος στο έδαφος του κράτους μέλους κρίνεται από δικαστήριο είτε με αίτημα του ενδιαφερόμενου αιτούντος είτε αυτεπάγγελτα, εάν η εν λόγω απόφαση έχει ως αποτέλεσμα την παύση ισχύος του δικαιώματος παραμονής του αιτούντος στο κράτος μέλος και εφόσον, σε τέτοιες περιπτώσεις, το δικαίωμα παραμονής στο κράτος μέλος εν αναμονή της έκβασης της προσφυγής δεν προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο.

7. Η παράγραφος 6 εφαρμόζεται μόνο στις διαδικασίες του άρθρου 43 εφόσον:

α) ο αιτών έχει την απαραίτητη συνδρομή διερμηνέα και νομική συνδρομή και προθεσμία τουλάχιστον μιας εβδομάδας ώστε να προετοιμάσει την αίτηση και να υποβάλει στο δικαστήριο τα επιχειρήματα υπέρ της αναγνώρισης του δικαιώματος παραμονής του στο έδαφος του κράτους μέλους, εν αναμονή της έκβασης της προσφυγής· και

β) στο πλαίσιο της εξέτασης του αιτήματος της παραγράφου 6, το δικαστήριο εξετάζει τα πραγματικά και νομικά ζητήματα της αρνητικής απόφασης της αποφαινόμενης αρχής.

Εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις των στοιχείων α) και β), εφαρμόζεται η παράγραφος 5.

8. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στον αιτούντα να παραμείνει στο έδαφός τους εν αναμονή της έκβασης της διαδικασίας σχετικά με το εάν ο αιτών δύναται ή όχι να παραμείνει στο έδαφος που αναφέρεται στις παραγράφους 6 και 7.

9. Οι παράγραφοι 5, 6 και 7 ισχύουν με την επιφύλαξη του άρθρου 26 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 604/2013.

10. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν προθεσμίες για την εξέταση της απόφασης της αποφαινόμενης αρχής από το δικαστήριο σύμφωνα με την παράγραφο 1.

11. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν στην εθνική νομοθεσία τους όρους σύμφωνα με τους οποίους να μπορεί να τεκμαίρεται ότι ο αιτών ανακάλεσε σιωπηρά ή παραιτήθηκε από την προσφυγή του σύμφωνα με την παράγραφο 1 καθώς και τους κανόνες για τη διαδικασία που ακολουθείται σε αυτές τις περιπτώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 47

Προβολή εκ μέρους των δημόσιων αρχών

Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τη δυνατότητα των δημόσιων αρχών να προσβάλλουν τις διοικητικές και/ή δικαστικές αποφάσεις όπως προβλέπεται στην εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 48

Απόρρητο

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές που εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία να δεσμεύονται από την αρχή του απορρήτου, όπως ορίζεται στην εθνική νομοθεσία, σε σχέση με οιαδήποτε πληροφορία λαμβάνουν στο πλαίσιο της εργασίας τους.

Άρθρο 49

Συνεργασία

Κάθε κράτος μέλος ορίζει εθνικό σημείο επαφής και ανακοινώνει τη διεύθυνσή του στην Επιτροπή. Η Επιτροπή ανακοινώνει την πληροφορία αυτή και στα υπόλοιπα κράτη μέλη.

Τα κράτη μέλη, σε συνεννόηση με την Επιτροπή, λαμβάνουν κάθε πρόσφορο μέτρο για την καθιέρωση άμεσης συνεργασίας και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών.

Όταν καταφεύγουν στη χρήση των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 5, στο άρθρο 14 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο και στο άρθρο 31 παράγραφος 3 στοιχείο β), τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή μόλις παύσουν να συντρέχουν οι λόγοι εφαρμογής των εν λόγω έκτακτων μέτρων και τουλάχιστον σε ετήσια βάση. Η ενημέρωση αυτή περιλαμβάνει, ει δυνατόν, δεδομένα σχετικά με το ποσοστό των αιτήσεων για τις οποίες εφαρμόστηκαν παρεκκλίσεις επί του συνολικού αριθμού αιτήσεων που έγιναν αντικείμενο επεξεργασίας κατά τη συγκεκριμένη περίοδο.

Άρθρο 50

Υποβολή εκθέσεων

Το αργότερο την 20ή Ιουλίου 2017, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη και προτείνει τις τυχόν τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες. Τα κράτη μέλη αποστέλλουν στην Επιτροπή όλα τα πληροφοριακά στοιχεία που είναι χρήσιμα για την κατάρτιση της έκθεσής της. Μετά την υποβολή της έκθεσης, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη τουλάχιστον ανά πενταετία.

Στο πλαίσιο της πρώτης έκθεσης, η Επιτροπή παρέχει, ιδίως, στοιχεία για την εφαρμογή του άρθρου 17 και τα διάφορα μέσα που χρησιμοποιούνται σχετικά με την υποβολή εκθέσεων για την προσωπική συνέντευξη.

Άρθρο 51

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με

τα άρθρα 1 έως 30, το άρθρο 31 παράγραφοι 1, 2 και 6 έως 9, τα άρθρα 32 έως 46, τα άρθρα 49 και 50 και το παράρτημα I έως τις 20 Ιουλίου 2015 το αργότερο. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο αυτών των μέτρων.

2. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με το άρθρο 31 παράγραφοι 3, 4 και 5 έως τις 20 Ιουλίου 2018. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των μέτρων αυτών.

3. Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις διατάξεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την παραπομπή αυτή κατά την επίσημη έκδοσή τους. Οι εν λόγω διατάξεις περιλαμβάνουν επίσης δήλωση που διευκρινίζει ότι οι παραπομπές στην οδηγία που καταργείται από την παρούσα οδηγία, οι οποίες περιέχονται στις ισχύουσες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία. Ο τρόπος αυτής της παραπομπής και της διατύπωσης αυτής της δήλωσης καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

4. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 52

Μεταβατικές διατάξεις

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 51 παράγραφος 1 στις αιτήσεις διεθνούς προστασίας που κατατίθενται και στις διαδικασίες ανάκλησης διεθνούς προστασίας που κινούνται μετά την 20ή Ιουλίου 2015 ή σε προηγούμενη ημερομηνία. Αιτήσεις που υποβάλλονται πριν από την 20ή Ιουλίου 2015 και διαδικασίες για την ανάκληση του καθεστώτος του πρόσφυγα που κινούνται πριν από την εν λόγω ημερομηνία διέπονται από τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που θεσπίστηκαν δυνάμει της οδηγίας 2005/85/EK.

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 51 παράγραφος 2 στις αιτήσεις διεθνούς προστασίας που κατατίθενται μετά την 20ή Ιουλίου 2018 ή σε προηγούμενη ημερομηνία. Αιτήσεις που υποβάλλονται πριν από την εν λόγω ημερομηνία διέπονται από τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που θεσπίστηκαν δυνάμει της οδηγίας 2005/85/EK.

Άρθρο 53

Κατάργηση

Η οδηγία 2005/85/EK καταργείται για τα κράτη μέλη που δεσμεύονται από την παρούσα οδηγία από την 21η Ιουλίου 2015, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά την προθεσμία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της οδηγίας που εμφανίζεται στο παράρτημα II μέρος B.

Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφανίζεται στο παράρτημα III.

Άρθρο 54**Έναρξη ισχύος και εφαρμογή**

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Τα άρθρα 47 και 48 εφαρμόζονται από την 21ή Ιουλίου 2015.

Άρθρο 55**Αποδέκτες**

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, 26 Ιουνίου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. SHATTER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Χαρακτηρισμός των ασφαλών χωρών καταγωγής κατά την έννοια του άρθρου 37 παράγραφος 1

Μια χώρα θεωρείται ως ασφαλής χώρα καταγωγής εάν, βάσει της νομικής κατάστασης, της εφαρμογής του δικαίου στο πλαίσιο δημοκρατικού συστήματος και των γενικών πολιτικών συνθηκών, καταδεικνύεται σαφώς ότι γενικά και μόνιμα δεν υφίσταται δίωξη όπως ορίζεται στο άρθρο 9 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ούτε βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία ούτε απειλή που προκύπτει από τη χρήση αδιάκριτης βίας σε καταστάσεις διεθνούς ή εσωτερικής ένοπλης σύγκρουσης.

Κατά την εκτίμηση αυτή λαμβάνεται μεταξύ άλλων υπόψη ο βαθμός στον οποίο παρέχεται προστασία κατά της δίωξης ή της κακομεταχείρισης με τα εξής:

- α) σχετικές νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις της χώρας και τρόπος εφαρμογής τους·
- β) τήρηση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών που ορίζονται στην Ευρωπαϊκή σύμβαση για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών και/ή στο διεθνές σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα και/ή στη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά των βασανιστηρίων, ιδίως δε των δικαιωμάτων από τα οποία δεν χωρεί παρέκκλιση δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 2 της εν λόγω Ευρωπαϊκής σύμβασης·
- γ) τήρηση της αρχής της μη επαναπροώθησης σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης·
- δ) πρόβλεψη μηχανισμού πραγματικής προσφυγής κατά των παραβιάσεων των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργούμενη οδηγία

(αναφέρεται στο άρθρο 53)

Οδηγία 2005/85/ΕΚ του Συμβουλίου

(ΕΕ L 326 της 13.12.2005, σ. 13)

ΜΕΡΟΣ Β

Προθεσμία για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

(αναφέρεται στο άρθρο 51)

Οδηγία	Προθεσμίες για τη μεταφορά
2005/85/ΕΚ	Πρώτη προθεσμία: 1η Δεκεμβρίου 2007 Δεύτερη προθεσμία: 1η Δεκεμβρίου 2008

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Πίνακας αντιστοιχίας

Οδηγία 2005/85/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2 στοιχεία α) έως γ)	Άρθρο 2 στοιχεία α) έως γ)
—	Άρθρο 2 στοιχείο δ)
Άρθρο 2 στοιχεία δ) έως στ)	Άρθρο 2 στοιχεία ε) έως ζ)
—	Άρθρο 2 στοιχεία η) και θ)
Άρθρο 2 στοιχείο ζ)	Άρθρο 2 στοιχείο ι)
—	Άρθρο 2 στοιχεία ια) και ιβ)
Άρθρο 2 στοιχεία η) έως ια)	Άρθρο 2 στοιχεία ιγ) έως ιστ)
—	Άρθρο 2 στοιχείο ιζ)
Άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 3 παράγραφος 3	—
Άρθρο 3 παράγραφος 4	Άρθρο 3 παράγραφος 3
Άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	—
Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο α)
Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχεία β) έως δ)	—
Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο ε)	Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο β)
Άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχείο στ)	—
—	Άρθρο 4 παράγραφος 3
Άρθρο 4 παράγραφος 3	Άρθρο 4 παράγραφος 4
—	Άρθρο 4 παράγραφος 5
Άρθρο 5	Άρθρο 5
Άρθρο 6 παράγραφος 1	Άρθρο 6 παράγραφος 1
—	Άρθρο 6 παράγραφοι 2 έως 4
Άρθρο 6 παράγραφοι 2 και 3	Άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 2
—	Άρθρο 7 παράγραφος 3
—	Άρθρο 7 παράγραφος 4
Άρθρο 6 παράγραφος 4	Άρθρο 7 παράγραφος 5
Άρθρο 6 παράγραφος 5	—
—	Άρθρο 8
Άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 9 παράγραφοι 1 και 2

Οδηγία 2005/85/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
—	Άρθρο 9 παράγραφος 3
Άρθρο 8 παράγραφος 1	Άρθρο 10 παράγραφος 1
—	Άρθρο 10 παράγραφος 2
Άρθρο 8 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως γ)	Άρθρο 10 παράγραφος 3 στοιχεία α) έως γ)
—	Άρθρο 10 παράγραφος 3 στοιχείο δ)
Άρθρο 8 παράγραφοι 3 και 4	Άρθρο 10 παράγραφοι 4 και 5
Άρθρο 9 παράγραφος 1	Άρθρο 11 παράγραφος 1
Άρθρο 9 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 11 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 9 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	—
Άρθρο 9 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 11 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 9 παράγραφος 3	Άρθρο 11 παράγραφος 3
Άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ)	Άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως γ)
—	Άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχείο δ)
Άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχεία δ) και ε)	Άρθρο 12 παράγραφος 1 στοιχεία ε) και στ)
Άρθρο 10 παράγραφος 2	Άρθρο 12 παράγραφος 2
Άρθρο 11	Άρθρο 13
Άρθρο 12 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 14 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 12 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	—
—	Άρθρο 14 παράγραφος 1 δεύτερο και τρίτο εδάφιο
Άρθρο 12 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 14 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο
Άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο α)
Άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο β)	—
Άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο γ)	—
Άρθρο 12 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο β)
Άρθρο 12 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 14 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 12 παράγραφοι 4 έως 6	Άρθρο 14 παράγραφοι 3 έως 5
Άρθρο 13 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 15 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 13 παράγραφος 3 στοιχείο α)	Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο α)
—	Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο β)
Άρθρο 13 παράγραφος 3 στοιχείο β)	Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο γ)
—	Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο δ)
—	Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο ε)
Άρθρο 13 παράγραφος 4	Άρθρο 15 παράγραφος 4

Οδηγία 2005/85/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 13 παράγραφος 5	—
—	Άρθρο 16
Άρθρο 14	—
—	Άρθρο 17
—	Άρθρο 18
—	Άρθρο 19
Άρθρο 15 παράγραφος 1	Άρθρο 22 παράγραφος 1
Άρθρο 15 παράγραφος 2	Άρθρο 20 παράγραφος 1
—	Άρθρο 20 παράγραφοι 2 έως 4
—	Άρθρο 21 παράγραφος 1
Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο α)	—
Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχεία β) και γ)	Άρθρο 21 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β)
Άρθρο 15 παράγραφος 3 στοιχείο δ)	—
Άρθρο 15 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο	—
Άρθρο 15 παράγραφοι 4 έως 6	Άρθρο 21 παράγραφοι 3 έως 5
—	Άρθρο 22 παράγραφος 2
Άρθρο 16 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 23 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 16 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο πρώτη περίοδος	Άρθρο 23 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο αρχικές λέξεις
—	Άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο α)
Άρθρο 16 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο δεύτερη περίοδος	Άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 16 παράγραφος 2 πρώτη περίοδος	Άρθρο 23 παράγραφος 2
Άρθρο 16 παράγραφος 2 δεύτερη περίοδος	—
—	Άρθρο 23 παράγραφος 3
Άρθρο 16 παράγραφος 3	Άρθρο 23 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 16 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο	—
Άρθρο 16 παράγραφος 4 δεύτερο και τρίτο εδάφιο	Άρθρο 23 παράγραφος 4 δεύτερο και τρίτο εδάφιο
—	Άρθρο 24
Άρθρο 17 παράγραφος 1	Άρθρο 25 παράγραφος 1
Άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 25 παράγραφος 2
Άρθρο 17 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ)	—
Άρθρο 17 παράγραφος 3	—
Άρθρο 17 παράγραφος 4	Άρθρο 25 παράγραφος 3
—	Άρθρο 25 παράγραφος 4
Άρθρο 17 παράγραφος 5	Άρθρο 25 παράγραφος 5

Οδηγία 2005/85/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
—	Άρθρο 25 παράγραφος 6
Άρθρο 17 παράγραφος 6	Άρθρο 25 παράγραφος 7
Άρθρο 18	Άρθρο 26
Άρθρο 19	Άρθρο 27
Άρθρο 20 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 28 παράγραφοι 1 και 2
—	Άρθρο 28 παράγραφος 3
Άρθρο 21	Άρθρο 29
Άρθρο 22	Άρθρο 30
Άρθρο 23 παράγραφος 1	Άρθρο 31 παράγραφος 1
Άρθρο 23 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 31 παράγραφος 2
—	Άρθρο 31 παράγραφος 3
—	Άρθρο 31 παράγραφοι 4 και 5
Άρθρο 23 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 31 παράγραφος 6
Άρθρο 23 παράγραφος 3	—
—	Άρθρο 31 παράγραφος 7
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο α)	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο α)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο β)	—
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο γ) σημείο i)	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο β)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο γ) σημείο ii)	—
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο δ)	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο γ)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο ε)	—
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο στ)	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο δ)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο ζ)	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο ε)
—	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο στ)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχεία η) και θ)	—
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο ι)	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο ζ)
—	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχεία η) και θ)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχεία ια) και ιβ)	—
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχείο ιγ)	Άρθρο 31 παράγραφος 8 στοιχείο ι)
Άρθρο 23 παράγραφος 4 στοιχεία ιδ) και ιε)	—
—	Άρθρο 31 παράγραφος 9
Άρθρο 24	—
Άρθρο 25	Άρθρο 33
Άρθρο 25 παράγραφος 1	Άρθρο 33 παράγραφος 1

Οδηγία 2005/85/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως γ)	Άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχεία α) έως γ)
Άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχεία δ) και ε)	—
Άρθρο 25 παράγραφος 2 στοιχεία στ) και ζ)	Άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχεία δ) και ε)
—	Άρθρο 34
Άρθρο 26	Άρθρο 35
Άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο α)
—	Άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 27 παράγραφος 1 στοιχεία β) έως δ)	Άρθρο 38 παράγραφος 1 στοιχεία γ) έως ε)
Άρθρο 27 παράγραφοι 2 έως 5	Άρθρο 38 παράγραφοι 2 έως 5
Άρθρο 28	Άρθρο 32
Άρθρο 29	—
Άρθρο 30 παράγραφος 1	Άρθρο 37 παράγραφος 1
Άρθρο 30 παράγραφοι 2 έως 4	—
—	Άρθρο 37 παράγραφος 2
Άρθρο 30 παράγραφοι 5 και 6	Άρθρο 37 παράγραφοι 3 και 4
Άρθρο 31 παράγραφος 1	Άρθρο 36 παράγραφος 1
Άρθρο 31 παράγραφος 2	—
Άρθρο 31 παράγραφος 3	Άρθρο 36 παράγραφος 2
Άρθρο 32 παράγραφος 1	Άρθρο 40 παράγραφος 1
Άρθρο 32 παράγραφος 2	—
Άρθρο 32 παράγραφος 3	Άρθρο 40 παράγραφος 2
Άρθρο 32 παράγραφος 4	Άρθρο 40 παράγραφος 3 πρώτη περίοδος
Άρθρο 32 παράγραφος 5	Άρθρο 40 παράγραφος 3 δεύτερη περίοδος
Άρθρο 32 παράγραφος 6	Άρθρο 40 παράγραφος 4
—	Άρθρο 40 παράγραφος 5
Άρθρο 32 παράγραφος 7 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 40 παράγραφος 6 στοιχείο α)
—	Άρθρο 40 παράγραφος 6 στοιχείο β)
Άρθρο 32 παράγραφος 7 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 40 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο
—	Άρθρο 40 παράγραφος 7
—	Άρθρο 41
Άρθρο 33	—
Άρθρο 34 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 42 παράγραφος 1 και παράγραφος 2 στοιχείο α)
Άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β)	—
Άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο γ)	Άρθρο 42 παράγραφος 2 στοιχείο β)

Οδηγία 2005/85/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 34 παράγραφος 3 στοιχείο α)	Άρθρο 42 παράγραφος 3
Άρθρο 34 παράγραφος 3 στοιχείο β)	—
Άρθρο 35 παράγραφος 1	Άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο α)
—	Άρθρο 43 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 35 παράγραφος 2 και παράγραφος 3 στοιχεία α) έως στ)	—
Άρθρο 35 παράγραφος 4	Άρθρο 43 παράγραφος 2
Άρθρο 35 παράγραφος 5	Άρθρο 43 παράγραφος 3
Άρθρο 36 παράγραφος 1 έως παράγραφος 2 στοιχείο γ)	Άρθρο 39 παράγραφος 1 έως παράγραφος 2 στοιχείο γ)
Άρθρο 36 παράγραφος 2 στοιχείο δ)	—
Άρθρο 36 παράγραφος 3	—
—	Άρθρο 39 παράγραφος 3
Άρθρο 36 παράγραφοι 4 έως 6	Άρθρο 39 παράγραφοι 4 έως 6
—	Άρθρο 39 παράγραφος 7
Άρθρο 36 παράγραφος 7	—
Άρθρο 37	Άρθρο 44
Άρθρο 38	Άρθρο 45
—	Άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i)
Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία i) και ii)	Άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία ii) και iii)
Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii)	—
Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ)	—
Άρθρο 39 παράγραφος 1 στοιχείο ε)	Άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο γ)
—	Άρθρο 46 παράγραφοι 2 και 3
Άρθρο 39 παράγραφος 2	Άρθρο 46 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο
—	Άρθρο 46 παράγραφος 4 δεύτερο και τρίτο εδάφιο
Άρθρο 39 παράγραφος 3	—
—	Άρθρο 46 παράγραφοι 5 έως 9
Άρθρο 39 παράγραφος 4	Άρθρο 46 παράγραφος 10
Άρθρο 39 παράγραφος 5	—
Άρθρο 39 παράγραφος 6	Άρθρο 41 παράγραφος 11
Άρθρο 40	Άρθρο 47
Άρθρο 41	Άρθρο 48
—	Άρθρο 49
Άρθρο 42	Άρθρο 50

Οδηγία 2005/85/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 43 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 51 παράγραφος 1
—	Άρθρο 51 παράγραφος 2
Άρθρο 43 δεύτερο και τρίτο εδάφιο	Άρθρο 51 παράγραφοι 3 και 4
Άρθρο 44	Άρθρο 52 πρώτο εδάφιο
—	Άρθρο 52 δεύτερο εδάφιο
—	Άρθρο 53
Άρθρο 45	Άρθρο 54
Άρθρο 46	Άρθρο 55
Παράρτημα Ι	—
Παράρτημα ΙΙ	Παράρτημα Ι
Παράρτημα ΙΙΙ	—
—	Παράρτημα ΙΙ
—	Παράρτημα ΙΙΙ